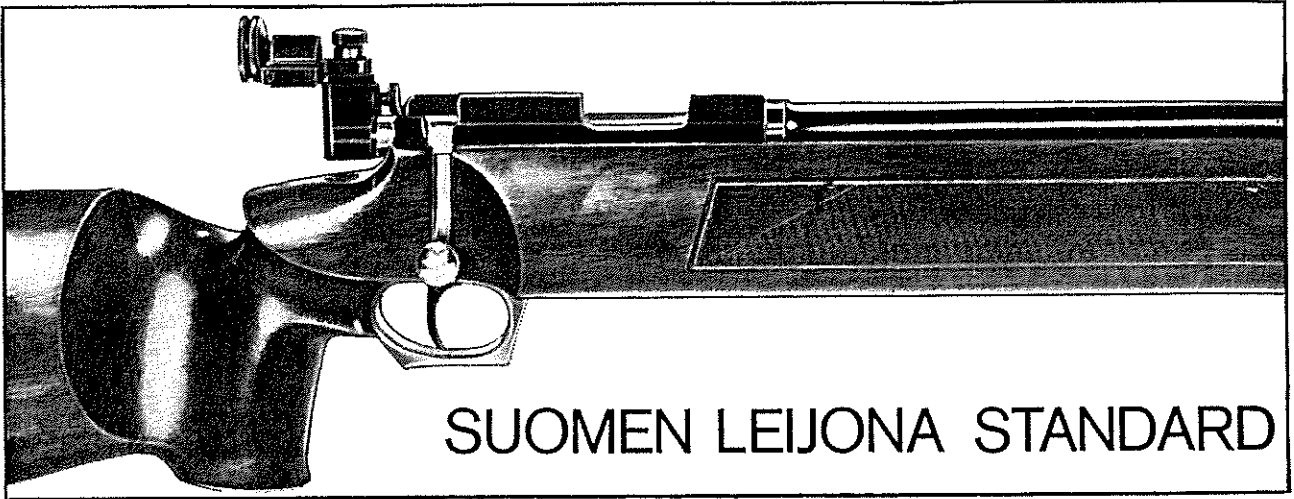

KALIDASA

N:o 2/1971

SUOMEN LEIJONA STANDARD

Tarkkuuspienoiskivääri varustettuna kuten toivotte

Suomen Leijona STANDARD tarkkuuspienoiskivääri on tarkoitettu käytettäväksi Kansainvälisen Ampumaunionin sääntöjen mukaisiin standardipienoiskivääri-kilpailuihin. Ase täyttää normaalivarustein mitoiltaan ja ominaisuuksiltaan standardipienoiskiväärille asetetut teknilliset määräykset. Lisävarustein Standardia voidaan käyttää myös kal. .22 vapaakiväärilajeissa.

Mittatietoja: kokonaispituus n. 1140 mm • paino tähtäimeen max. 5 kg • piipun pituus 700 mm • laukaisuvoima n. 200 g • perälevyn säätövara pystysuunnassa ± 3 cm • tähtäinväli n. 840 mm.

VALMET Oy, Tourulan Tehdas,
Postilokero 60
40100 Jyväskylä 10, puh. 941-19 100.
Pääkonttori: Punanotkonk. 2
00130 Helsinki 13, puh. 90-11 441

MOSKOVAN SOPIMUS 1970

Tämän sopimuksen allekirjoittivat neuvostoliittolainen Sovtransavto ja suomalainen VW-RENT OY.

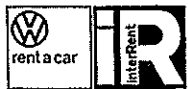
Sen mukaan Suomessa VW-RENT OY:ltä vuokratulla autolla voidaan matkustaa Neuvostoliittoon ja haluttaessa auto voidaan myös jättää Moskovaan tai Leningradiin Sovtransavton haltuun.

VW-RENT OY on Suomen suurin autovuokraamo, ja se on osa kansainvälisestä interRent-vuokrausorganisaatiosta.

Suomessa vuokrauspisteinä toimivat 50 Volkswagen-piirimyyjää kaikkialla maassa sekä Helsingissä Metallitalo ja Helsingin lentoasema.

Jos tarvitsette autoa, vuokratkaa uusi, luotettava auto, joka on varustettu mm. radiolla ja talvella nastarenkailla.

Vuokraamme autoja, joita ei vuosi sitten ollut edes olemassa.

VW-RENT

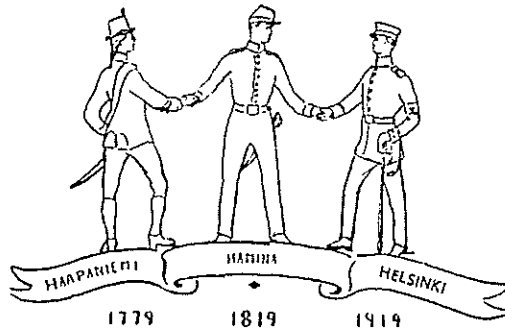
autovuokraamo

Pääkonttori:
Kulosaarentie 44, Hki 57,
puh. 688 055

KYLKIRAUTA

*Vyötti miekan vyötärölle
Lupeellensa kylkiraudan*

N:o 2/71

KESÄKUU

Valok. U Laukka

Kadettikunnan 50. vuosikokous pidettiin Oulussa 27. 3. 1971.

Kuva avajaisjuhlasta Oulun kasarmilla.

Puhumassa Kadettikunta r.y:n puheenjohtaja kenraalimajuri Erkki Setälä.

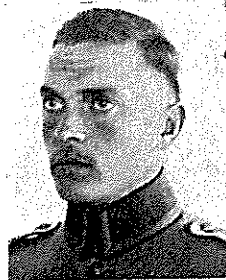
IN MEMORIAM

Ltn
MIKKO TAUNO JUHANI
MÄKINEN
* 5. 6. 1944
† 9. 3. 1971
Kad N:o 5338
53.kurssi

Ev evp
AHTI ILMARI
PAULAHARJU
* 21. 2. 1906
† 21. 3. 1971
Kad N:o 518
9.kurssi

Maj evp
HEIKKI JEREMIAS
VILLI
* 21. 1. 1901
† 23. 3. 1971
Kad N:o 768
12.kurssi

Evl evp
LAURI WILHELM
MIETTINEN
* 27. 6. 1907
† 4. 4. 1971
Kad N:o 1162
17.kurssi

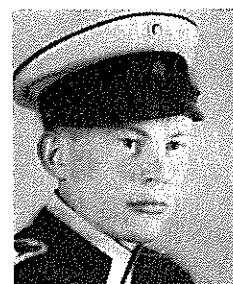
Maj evp
PAULI KULLERVO
OULASVIRTA
* 5. 11. 1904
† 5. 4. 1971
Kad N:o 420
8.kurssi

Ev evp
INKINEN
REINO KULLERVO
* 11. 3. 1904
† 9. 4. 1971
Kad N:o 360
6.kurssi

Kom evp
HOLGER SIGFRID
CARRING
* 22. 5. 1912
† 9. 4. 1971
Kad N:o 198me
9.me-kurssi

Maj evp
PAULI JOHANNES
VIINANEN
* 14. 8. 1916
† 6. 5. 1971
Kad N:o 1972
24. kurssi

Maj evp
PAAVO ANTTI
SALONEN
* 30. 7. 1907
† 9. 5. 1971
Kad N:o 1199
17.kurssi

Maj evp
AARNE JOHANNES
SAARI
* 12. 3. 1912
† 11. 5. 1971
Kad N:o 1466
20.kurssi

Evl
TAUNO OLAVI
KULO
* 10. 10. 1920
† 17. 5. 1971
Kad N:o 2787
27.kurssi

Kapt
VEIKKO ALFRED
KEISKI
* 10. 6. 1921
† 26. 5. 1971
Kad N:o 3434
39.kurssi

Täyssinän rauhan v. 1595 raja Iivaaran pohjois- puolella

Professori, filtri Kyösti Julku

Inarin Kaamassaaren rajapyykki noin vuodelta 1600.
Valok. kirjoittaja

Täyssinän rauha v. 1595 päätti kokonaista 25 vuotta kestäneen sodan Venäjän ja Ruotsi-Suomen välillä, mutta itse asiassa tämä rauhansopimus päätti paljon pitemmänkin taisteluperiodin, sillä sen jälkeen kun Pähkinäsaarassa oli v. 1323 sovittu valtakuntien välisestä rajasta ja kun tämä raja oli murtunut aivan kohta rauhansopimuksen jälkeen, niin oli alkanut kamppailu uudesta rajasta. Sopimukseen päästiin vasta 272 vuoden kuluttua Täyssinässä.

Kun maamme varhaisin rajahistoria yleensä on varsin problemaattista, niin Täyssinässä sovittu järjestelmä on pääpiirteissään ollut selvä ja yleisesti tiedossa kuitenkin kaikkein pohjoisimpia osuuksia lukuunottamatta. Yleensä on lähdetty siitä käsityksestä, että raja käytiin Kuusamon Iivaaralle asti tarkasti ja että Iivaaran ja Jäämeren välistä osuutta ei käyty. Iivaaran pohjoispuolelle valtakuntien raja olisi vakiintunut vasta vähitellen. Hauskana osoituksena siitä käsityksestä, joka yleensä on vallalla, on se seikka, että kaikissa kartoissa raja kuvataan Iivaarasta Inarille kulkevana suorana viivana. Inarilta raja jälleen meni suorana viivana Jäämereen. Tosiasiassa tällaista rajaa ei koskaan ole ollut, vaan jo Täyssinän rajan käymisen ajankohtana oli olemassa tarkka rajalinja, joskaan viralliset rajankäyntivaikutukset eivät sitä käyneet muuta kuin aivan vähäiseltä osalta.

Varsinaisessa Täyssinän sopimuksessa raja poh-

joisilla osuuksilla — niinkuin muutoinkin — määrättiin hyvin ylimalkaisesti: " ... och ifrå Öster och Norbothn alt in till Warånger vth medh Lappogrånthen alt in till Norre haffwedh".¹⁾ Pohjoinen rajankäyntikomissio, jonka tehtävänä oli kulkea ja määrätä raja Repolasta Jäämereen, joutuikin vaikean tehtävän eteen, ja vasta maaliskuussa v. 1596 solmittiin ns. Rajasuon sopimus. Siinä määrättiin rajoista jo tarkemmin. Tosin nytkään ei lueteltu rajan kulkua rajapisteestä toiseen muutoin kuin Iivaaralle asti, mutta sen jälkeisiltä osuuksilta sentään todettiin, että Maanselän, Kitkajärven ja Kuolajärven lapinkylien tuli kuulua Ruotsin valtakuntaan. Inarin lapinkylä piti jaettaman kahtia siten, että järven itäpuolella asuvien lappalaisten tuli kaikkine etuuksineen kuulua Venäjään ja länsipuolella asuvien Ruotsiin. Inarilta rajan tuli lapinkylien rajoja pitkin jatkuva Jäämereen.²⁾

Rajasuon sopimuksen jälkeen rajaa yritettiin käydä Iivaaran pohjoispuolella moneenkin kertaan mutta erimielisyydet olivat niin suuret, ettei lopullisiin yksityiskohtaisiin järjestelyihin päästy. Tiedetään, että rajaa yritettiin käydä v. 1597 ja että rajankäynti päättyi suureen riitaan, kun oli tultu Kitkajärvelle. " ... the män af riksens Rådhwj förlidne höst blifue förordned på Rågongen emillan Österbottn och Rijdzland hafue inthz långt komid ähn som ifro Iowara till een Lappeby be:d KijttkiJerfui ..."³⁾ Lähdetietoa on vaikea tulkita

¹⁾ O. S. Rydberg och C. Hallendorff, Sveriges traktater med främmande magter V:1 (Stockholm 1903) 15.

²⁾ Sveriges traktater V: 1 15 d.

täsmällisesti, sillä se voi tarkoittaa, että riita syntyi, kun oli tultu Kitkajärven lapinkylän sydänseuduille, ja se voi tarkoittaa myös sitä, että riita syntyi kun oli tultu Kitkajärven lapinkylän rajoille. Yleensä tämä tieto on tutkimuksessa tullut siten, että rajankäyntitoimitus keskeytyi, kun oli tultu Kitkajärvelle.

Nyt olen kuitenkin onnistunut löytämään lähteen, joka muihin jo aikaisemmin tunnettuihin lähdetietoihin kombinoituna antaa nähdäkseni riidattoman kuvan siitä, millä tavalla raja kulki.

Ruotsin Valtionarkistossa on pohjoisen rajankäyntikomission sekalaisten papereiden joukossa muuan dateeraamaton aikaisintaan v:lta 1597 tai v:lta 1598 oleva asiakirja, jossa ensin on kopio Rajasuon sopimuksesta ja sen jälkeen selostus rajasta Pisalta Jäämereen. Iivaaran jälkeen selostetaan seuraavasti:

- " 19. Ther begynnas Landz Grentzen
20. Ifrå Iiawara til öster om Manselkeby widh Pass till
21. Enere träsk ähr — 5 Milor,
22. Der ifrå mitt igenom Lappmareken mitt opa Enere träsk som ähr 12 Milor öster ifrå Enera Lappby
23. Der ifrån alt in i Norre hafuet 3 milor öster ifrån Warranger, der som Byschijldnaden tilförene aff älder warit hafuer, emellan for:de Waranger och en By i Rydzlandh kallas Neugdoma — 14 Milor."⁴⁾

Luettelosta käy itse asiassa selville vain se, että raja vietiin pohjoiseen Maanselän lapinkylän itäpuolelta. Mutta mainituissa asiakirjassa onkin tärkeintä muuan pieni toisella käsialalla paperin alalaitaan tehty osittain jo paperin rikkoutumisen takia tuhoutunut lisäys: "Ther Gabriel och Rysserne hafue huggit Råmerke vdhi en vd som ligger i Kitkijerf t...sk kallas vdden Wira Niemi, Wijken ofwan for...ra lax vdhi östan ifrå Kitkijerf by." Huomautuksen teksti on täysin selvästi luettavissa merkittyjä kohtia lukuunottamatta. Epäselväksi jää, miten nimi...ra lax olisi tulkittava. Nimen alkuosasta on tekstissä säilynyt vain ensimmäisen ison kirjaimen yläosasta pieni kaari, joka mahdollisesti on kuulunut L-kirjaimen, toinen mahdollisuus olisi P-kirjain. Voisi ajatella, että olisi tarkoitettu nimeä Lahdenperä lax.

Tämän pienen lähdetiedon luotettavuutta ei voitane asettaa kyseenalaiseksi. Rajapaikkaluetteloon on siis joku, joka tiesi asian täsmällisesti, tehnyt

⁴⁾ Hannu Hannunpoika ja Paavali Yrjönpoika Gödick Finckelle Limingassa 12. 4. 1597. E. Grönblad, Urkunder upplysande Finlands öden och tillstånd i slutet af 16de och början af 17de århundradet (Helsingfors 1846) 1:2 CXII, s. 170. Vrt. myös Gödick Fincken kirjetä Arvid Stålarmlle 1. 5. 1597, Grönblad 1:2 CXIII, s. 171.

selventävän lisähuomautuksen, että Gabriel kävi hakkaamassa Virraniemelle rajamerkit yhdessä venäläisten kanssa. Gabriel on tietenkin Limingan nimismies Gabriel, joka juuri johti rajankäyntiä Iivaaralta pohjoiseen, kun riita syntyi ja toimitus keskeytyi. Näin on siis käynyt selväksi, että raja käytiin maastossa Ala-Kitkan Virraniemelle asti ja että kiista syntyi juuri siellä. Huolimatta perusteellisista etsiskelyistä ei Virraniemeltä ole löytynyt rajamerkkejä. Tämä johtune siitä, että niemi on ollut hyvin voimallisen asumisen kohteena ja merkit lienevät tuhoutuneet — ehkä peltojen raivausten yhteydessä.

Seuraavaksi joudumme kysymään, mitä tietä raja tuli Iivaaralta Virraniemelle. Onneksi on säilynyt muuan rajapaikkaluettelo v:lta 1687. Sen mukaan rajapisteet olivat seuraavat:

Sarfwitaiwall
näringhe
Iåwara
Muåjerfwi Petajasarj
Kajansalmi
Kurikaperä
Kiwaskåski
Palowara⁵⁾

Luettelon alkupään nimet ovat helposti tunnistettavia: Sarvitaival on ikivanha, nykyinenkin rajapiste, samoin Näränkä. Iivaara on sekin selvä. Muojärven Petäjäsaarta ei nykyisin tunneta, mutta saari on varmuudella sama kuin Muojärven Rajasaari. Kajavansalmi on sijainniltaan selvä; se on Muojärven ja Kirpistön välillä. Kurikkaperä on taas sama kuin Suiningin länsipää. Kiwaskoski ja Palowara ovatkin vaikeampia identifioida.

Kiwaskäsksen vastineiksi voitaisiin ajatella Kuusinkijoen Kiukaankorvaa eli Kiuaskoskea ja Ala-Kitkan sekä Keltingin välisessä virrassa olevaa Kiveskoskea. Jälkimmäinen lienee oikea identifiointi, sillä ensinnäkin Elias Lagus, joka v. 1770 laatimassaan Kuusamon kuvauksessa tuntee tämän saman v:n 1687 rajapaikkaluettelon, käyttää muotoa Kiveskoski⁶⁾. Toiseksi Kiveskoski sijaitsee vain noin yhden kilometrin päässä äsken esillä olleesta Ala-Kitkan Virraniemestä. Näillä perusteilla pidän varmana, että Kiwaskäski on sama kuin Ala-Kitkan ja Keltingin välinen Kiveskoski.

Palovaaroja on Kuusamon seudulla moniaita, mutta tässä yhteydessä voitaneen ajatella lähinnä vain kahta. Toinen mahdollisuus olisi melkein suoraan pohjoiseen Virraniemeltä oleva Palotunturi ja toinen Paanajärven länsipään Palovaaara eli Paanavaara. Pidän oikeana Palovaaaraa jäl-

⁵⁾ SRA (Sveriges Riksarkiv) Muscovitica 543.

⁶⁾ Isak Fellman, Handlingar och uppsatser angående Finska Lappmarken och lapparne III (Helsingfors 1912) 98.

⁶⁾ Elias Lagus, Försök til beskrifning öfwer Kusamoskn uti Kemi-Lappmark. Mikrofilm HYK.

kimmäistä mm. sillä perusteella, että v. 1770 Lagus jätti kokonaan pois Palovaaran ja mainitsi viimeisenä rajapisteenä Kiveskosken, mutta hän viittasi siihen, että raja lienee suunniteltu näin, mutta että se olisi voinut jatkua myös pohjoiskoilliseen Paanajärven Ruskeakallioon, jota paikakuntalaiset Laguksen mukaan pitivät vanhana rajana. Jos raja tuli Paanajärven Palovaaraan, niin jatkuminen Ruskeakallioon oli luonnollista.

Tämän jälkeen joudumme kysymään, miten raja kulki vieläkin pohjoisemmilla osuuksilla. Näiltä osin rajan kulku on verraten helppo selvittää.

Lapinkylien käräjillä tiedusteltiin vv. 1740 ja 1741 Venäjän vastaisen rajan kulkua, ja lapinkylien rahvaan vastauksista kävi selville ensinnäkin se, että Sompion, Keminkylän ja Kuolajärven osalta rajan kulku oli hyvin selvä ja raja mainittiin ikivanhaksi, joskin todettiin, ettei sitä ollut merkitty maastoon. Se voitiin luetella piste pisteeltä. Etelässä raja alkoi Paanajärven Ruskeakalliosta ja jatkui suurin piirtein myöhemmin 1800-luvulla käydyn rajan suuntaa, ehkä hie-man sen länsipuolella, pitkin vedenjakajaa kohti pohjoista ja päättyi Kiertämäjoensuulla (Luttoon etelästä laskeva sivujoki). Toinen erinomaisen merkittävä seikka oli se, että Kitkajärven ja Kuusamon osalta raja Venäjää vastaan oli hyvin epäselvä ja että sille ei annettu ikivanhan rajan leimaa. Kitkajärven ja Kuusamon kohdalla itäraja tuossa tilanteessa teki jo laajan mutkan itään, ja tämä johtui suomalaisen 1600-luvun lopulla alkaneen uudisasutuksen vaikutuksesta. Näiltä osin vv:n 1740 ja 1741 itäraja oli aivan nuori. Jo tältä pohjalta olen valmis tekemään sen johtopäätöksen, että kun Kuusamon ja Kitkajärven kohdalla Täyssinän raja kulki edellä mainittua linjaa Iivara — Rajasaari — Kajovansalmi — Kurikkaperä — Virranniemi (Kiveskoski) — Palovaara (Paanavaara), niin tämän jälkeen rajaksi vakiintuivat perinteelliset lappalaisylien rajat, joiden itse asiassa tulikin olla rajoina Rajasuon sopimuksen mukaan.

Tämän jälkeen on vielä selvitettävä, millä tavalla raja kulki Sompion viimeisen rajan, Kiertämäjokisuun, jälkeen Inarin kautta Jäämereen.

Jo edellä mainitusta v. 1596 tehdystä Rajasuon sopimuksesta nähtiin, että rajan oli määrä jakaa Inarin lapinkylä kahteen osaan. Näin näyttää tapahtuneenkin. Viittaan tässä vain pariin seikkaan, jotka selvästi osoittavat, että raja kulki keskeltä Inaria. Ensinnäkin on Inarin Kaamassaaresta löytnyt kivirakennelma, jota on jo ulkonäkönsä ja sijaintinsakin puolesta vaikea tulkita muuksi kuin rajamerkiksi. Lisäksi Kaamassaaren pyykkiin liittyy muistiin merkitty rajatraditio⁷⁾. Mikään muu valtaraja kuin Täyssinän raja ei ole voinut menä Kaamassaaren kautta. On myöskin syytä muistaa, että vielä 1700-luvulla, kun Inarin lapinkylän alkuperäinen yhteys oli jo täysin palautunut, eli muisto siitä, että osa siitä kuului Venäjään. Mainitsihan vouti A. Hellant v. 1763 kirjeessään,

jossa hän selosti veroja Lapissa, näin: ”Man wil säga i Orten at Ryska Rån skal gå mit öfwer det stora Enare Träsk, då halfwa Enare sokn och den bäste delen deraf borde tilhöra Ryssland; (som dock förtjenar at hållas tyst så länge å Svenska sidan)”⁸⁾.

Siitä, miten raja tuli Kaamassaaren Kiertämäjoensuusta, ei ole säilynyt mitään tietoja. Oikeastaan tämä on ymmärrettäväkin. Näyttää näet siltä, että jo varsin pian Täyssinän rauhan jälkeen Inarin lapinkylän alkuperäinen luonnollinen yhteys palautui. Koska rajaa sen eri osien välillä ei koskaan virallisesti käyty, niin todennäköistä on, että Kiertämäjoensuun ja Kaamassaaren välinen rajanosuus jäi jo siinäkin vaiheessa, kun se oli valtakunnanraja, ainakin jossain mielessä epä-määräiseksi.

Samaa ei sen sijaan voitane sanoa rajan jatkosta Kaamassaaren pohjoispuolella. Pian näet tulivat täällä vastaan lapinkylien rajat, ja ne olivat vakiintuneita.

Lukuisten 1600-luvulta alkaen säilyneiden käräjäasiakirjojen sisältämien tietojen pohjalla voidaan nyt ensinnäkin osoittaa hyvin tarkasti Inarin lapinkylien rajojen kulku maastossa. Lisäksi voidaan osoittaa toiselta puolen Utsjoen ja Varangin sekä toiselta puolen Inarin ja Näättämön kylien väliset rajat. Valtakunnanrajan on täytyntä kulkea Inarin Kaamassaaresta suurpiirteisesti kohden luodetta ja tavoittaa Inarin ja Utsjoen raja Jottijärven seudulla. Sieltä rajan on täytyntä kääntyä koilliseen ensin Inarin itäosan ja Utsjoen, sittemmin Utsjoen ja Näättämön välisenä, pääte-pisteenä Kolmisoaivi, mistä raja kulki sitten Jäämereen Näättämön ja Varangin välisenä.

Tosiasiaa siis Ruotsi-Suomen ja Venäjän välinen raja oli myös Iivaraan pohjoispuolisilla alueilla varsin tarkoin tiedossa, joskaan sitä ei virallisesti koskaan käyty aivan alkuosuutta lukuunottamatta. Jos jollakin kohdalla halutaan elätellä kuvitelmia suorista ja pitkistä, kartoille ajatelluista linjoista, niin tällainen ehkä sopisi Kiertämäjoensuun—Kaamassaaren, Utsjoen rajalinjalle. Mutta epäilen näiltäkin osin, sillä lapinkylien sisällä alueet olivat jäsentyneet sukualueiksi, joiden väliset nautintarajat olivat olemassa. Sikäli kuin Inarin sukualueita tunnetaan myöhemmältä ajalta, niin ne kuitenkin edustavat muuttuneita oloja eikä niiden pohjalla voida tehdä päätelmiä siitä, millainen on ollut v:n 1596 järjestelmä.

Yleisesti ottaen voimme todeta, että vaikka rajaa ei virallisesti käytykään, se silti oli olemassa käytännössä. Suurimmaksi osaksi se voidaan vielä tänä päivänäkin osoittaa — enimmältään maastossakin sadan metrin tarkkuudella.

⁷⁾ Vrt. T. I. Itkonen, Om gamla gränsmärken mellan Sverige-Finland och Ryssland (Finskt Museum LVIII/1951), s. 38.

⁸⁾ Fellman, Handlingar IV 153.

KANSANVALLASTA

Upskok, valt. kand Juhani Lönnroth

I Kansanvallan muodolliset perusteet

Kenties kaikkein tärkein nykyaikaisen isänmaallisuuden perusarvoista, joita meidän suomalaisina tulisi kunnioittaa, on kansanvaltainen yhteiskuntajärjestys. Maamme kehitystä on rakennettu demokratian perustalle yli viiden vuosikymmenen ajan ja tälle perustalle sitä on edelleenkin rakennettava, sillä kansakunnan ulkoinen vapaus ilman sisäistä vapautta, itsenäisyys ilman demokratiaa, on puolinen; ja demokratia ilman valtiollista itsenäisyyttä vain tyhjä, arvoton muoto.

Tulevaisuus näyttääkin valoisalta. Sana "demokratia" on tänään kaikkien huulilla. Demokratia on hyvä asia, sitä on helppo vaatia. On hienoa olla demokraattinen ja syyttä toista kansanvallan vastustajaksi. Demokratiaa on jopa yritetty kaksinkertaistaa: puhutaan kansandemokratiasta eli kansan kansanvallasta. Vaaditaan demokratiaa koulussa, perheissä, sairaaloissa, vankiloissa, yliopistossa, miehen ja naisen välisissä suhteissa. Miksei, sopiihan se. Mutta entäpä jos demokratiasta tulee pelkkä säkki, jossa potkivaa porsasta yritetään myydä? Uudistukset eivät kenties näennäisestä demokraattisuudestaan huolimatta johdakaan kansanvallan kasvuun. Suosion saa kuitenkin se ryhmä, joka parhaiten osaa vedota ajamansa asian "demokraattisuuteen". Kansalainen on kuin perheenemäntä. Hän on mainonnan uhri ostaessaan kaupasta sen pesuaineen, joka muka "pesee niin valkoiseksi, että sen valkoisemmaksi ei tule!". Samalla tavoin voidaan syyttää niitä, jotka kansanvallan nimessä vastustavat kansanvaltaa.

Käsitteiden vääristymistä löydämme myös muualta. Joukostamme löytyy tuskin ketään, joka tunnustaisi olevansa vanhoillinen, tai peräti taantumuksellinen. Kaikkihan me olemme edistysmiehisiä. On hienoa olla liberaali, on hienoa pitää Vapahtajaa vallankumouksellisena tai Che Guevaraa Vapahtajana. On hienoa olla kriittinen ja lukea Maon punaista kirjaa. Mutta yhtä hyvin voisimme olla vaikka kultapossukerhon jäseniä, jos käsitteiden ja iskulauseiden takaa löytyy vain pimeyttä ja henkistä tyhjyyttä, todellisen edistyksen ja todellisen vallankumouksellisuuden sijasta.

Käsitteiden sekaannuksessa piilee kansanvallan ensimmäinen vaara. Sillä moni diktatuuri on syntynyt kansanvaltaan tähtäävien uudistusten ja vaa-

timusten pohjalta, kun perusteluja tai todisteita ei ole osattu vaatia. Miten tämä on mahdollista? Kenties siksi, että uudistusten esittäjät sen paremmin kuin vastustajatkään eivät ole olleet selvillä siitä, mitä demokratia itse asiassa on.

Muinaisen Kreikan valtiomies Perikles lausui noin 2400 vuotta sitten demokratiasta seuraavaa: "Valtiojärjestyksemme on kansanvalta, koska kansan enemmistö tekee päätökset, eivätkä vain muutamamat harvat. Yksityisinä ihmisinä meillä on kaikilla samat oikeudet. Valtion toimissa riippuu kuitenkin arvo hänen kyvystään ja ansiostaan, ei varallisuudesta eikä syntyperästä. Olemme julkisessa elämässä vapaamielisiä, emmekä epäluuloisina urki kansalaisten yksityisiä toimia. Tottelemme lakeja ja esivaltaa. Olemme hankkineet sielulle suuren määrän viihdytystä, julkisia juhlia ja kilpailuja. Rakastamme kauneutta ilman koreilua ja tiedettä ilman velttoutta. Yhteisesti mietimme ja päätämme asioista, emmekä katso, että keskustelu olisi haitaksi toimelle. Vaikka vietämme miellyttävää elämää, menemme silti yhtä urhoollisina taisteluun kuin ne, jotka jo lapsuudesta pitäen koettavat vaivalloisilla harjoituksilla karaista itseään. Rakastamme vapautta. Tiedämme, ettei ole onnea ilman vapautta eikä vapautta ilman uljuutta. Katoamaton on yksin kunnia, eikä vanhus tunne tyytyväisyyttä rikkaudesta, niinkuin usein sanotaan, vaan kunniaista."

Näin siis Perikles.

Havaitsemme hänen puheestaan heti kansanvallan tärkeimmän periaatteen: "Kansan enemmistö tekee päätökset, eivätkä muutamamat harvat." Nykyään sanomme, että **valta kuuluu niille, jotka ovat vallankäytön kohteina.** Puhtain kansanvallan muoto olisi tietenkin ns. suora demokratia eli **kansankokous**, mutta sen toteuttaminen suurten nyky-yhteiskuntien monimutkaisten ongelmien ratkaisemisessa olisi jo käytännön syistä vaikeaa. **Kansanäänestykset** ovat eräs suoran demokratian vaihtoehtoista, mutta niihinkin liittyy omat ongelmansa, joihin en tässä puutu. Kansan valtaa on siis ollut pakko siirtää pienemmälle elimelle, eduskunnalle, jonka kansa valitsee käyttämään "kansan valtaa kansan hyväksi." Mutta kun valtaa on siirretty vallan lähteestä kauemmaksi tulemme uuden ongelman eteen. Monillakaan ei ole käsitystä siitä, miten valtava koneisto tarvitaan, jotta järjestelmä pysyisi kansanvaltaisena. Valtaa on

hajoitettava: lainsäädäntä-, täytäntöönpano- ja tuomiovalta on uskottava eri elimille. Mutta ei tässä vielä kyllin: demokratia on turvattava monimutkaisella valvontaverkostolla, jonka avulla eri elimet valvovat toisiaan niin, ettei vallan väärinkäyttöä tai keskittymistä yksin käsiin pääsisi tapahtumaan. Ja loppullisen tuomionsa antaa kansa, joka vaaleissa ratkaisee, ovatko sen edustajat ja heidän toimenpiteensä olleet luottamuksen arvoiset. Siksi demokratiassa jokaiselle kansalaiselle kuuluvat ns poliittiset oikeudet, kuten äänioikeus ja valitusoikeus, joita ei häneltä voida mielivaltaisesti riistää.

Mutta demokratian on turvattava kansalaiselle muitakin oikeuksia. Kansanvalta on näet ensi sijassa mielipiteiden valtaa, se on keskenään ristiriitaisten etujen yhteensovittamista siten, ettei tuulos ole vain yhden ryhmän etujen mukainen. Tämä vaatii yksilön vapauden kunnioittamista, sanan ja kokoontumisvapauden sallimista sekä mielipiteiden pohjalta tapahtuvaa vapaata ryhmämuodostusta. Puoluejärjestelmä on kansanvallassa välttämätön, koska juuri puolueet ovat kansalaisryhmien mielipiteiden julistajia. Mutta tässä näkyy samalla demokratian vastakohtaisuus: Jokainen puolue pyrkii saavuttamaan omalle näkemykselleen ehdottoman vallan ja saattaakin aika-ajoin päästä enemmistöön. Mutta kansanvallan on järjestelmänä taisteltava kynsin hampain, jottei yhden puolueen valta-asema muodostuisi ehdottomaksi, sillä tällöin mielipiteiden vapaus voisi kärsiä, ja demokratia olisi vaarassa. Demokratia on siis riippuvainen juuri niistä ryhmittymistä, jotka saattavat kantaa sen tuhon siemeniä.

Vapaa ryhmämuodostus ei kansanvallassa kuitenkaan saa rajoittua pelkästään puolueisiin, sillä puolueiden valvonta tapahtuu lähinnä vaaleissa kansalaisten vetäessä punaisen viivansa. Mutta tämä ei riitä, valvonnan on oltava jatkuvaa. Sitä paitsi puolueet eivät voi samanaikaisesti ottaa huomioon kaikkien mahdollisten kansalaisryhmien etuja. Siksi tarvitaan etujärjestöjä: vapaita kansalaisjärjestöjä, työmarkkinajärjestöjä, nuorisjärjestöjä, ompeluseuroja. Siksi tarvitaan sensuurista vapaata lehdistöä, joka julkistaa kansalaisten vaatimukset ja seuraa demokratian tilaa. Kaiken kaikkiaan, demokratian tulee taata yksilölle vapauspiiri, johon kuuluvat oikeudet ovat loukkamattomia niin yhteiskunnan kuin muiden yksilöidenkin taholta. Näihin oikeuksiin kuuluu edellä mainittujen perusvapauksien lisäksi myös uskonvapaus, työn ja työvoiman kunnioittaminen sekä suoja yksilön hengen, kunnian, henkilökohtaisen vapauden ja omaisuuden loukkauksia vastaan. Omaisuuden suojan tulisi koskea lähinnä henkilökohtaista omaisuutta, ei sellaista pääomaa, joka vaarantaa muiden kansalaisten oikeudet. Ei sovi myöskään unohtaa, että vapaa liikkuminen maassa ja vapaa maastamuutto ovat demokratian perusedellytyksiä.

Nykyisen käsityksen mukaan kansanvaltaisen yhteiskunnan ei tule tarjota kansalaiselle pelkkiä vapauksia. Sen on voitava johtaa myös kansalaisten oikeusturvan, sosiaalisen hyvinvoinnin ja taloudellisen turvallisuuden kasvuun. Tässä löydämme ajatuksen nykyaikaisesta hyvinvointivaltiosta.

Verrattaessa demokratiaa diktatuuriin, käy ero selväksi. Esimerkiksi eräissä kansandemokratiossa valtarakenne on ulkonaisilta puitteiltaan saman näköinen kuin "länsimaisen" demokratian — vaaleineen ja kansanedustuslaitoksineen, mutta edellämainitut perusvapaudet puuttuvat. Sananmukaisestikin kansandemokratia tarkoittaa sitä, että kansanvaltaa käyttää "pienoiskansa" eli jokin puolue, johon kuuluu yleensä vain n 3 % kansasta ja joka on erittäin keskitetysti organisoitu. Yksipuoluejärjestelmää puolusti mm Stalin näin: koska puolueet ovat luokkavastakohtien seurausta, eikä Neuvostoliitossa ole luokkia, ei voi olla kuin yksi puolue, joka on koko kansan yhteisen mielipiteen tulkki. Näin siis erilaisia mielihyörymiä ei voi esiintyä, koska Marx todisti sen mahdottomaksi!

Takaisin demokratiaan! Voidaan näet kysyä, johtaako edes yllä selostettujen vapauksien ja demokraattisten hallintoelinten summa vielä kan-

Hyvin istuva puku

korvaa kyllä arvomerkit kauluslaatoissa. Niin arkena kuin juhlassa, kotona kuin matkoillakin. Ja myyjättemme vetävät varmasti vertoja kantavääpeleille.

MIESTEN JA
JUNIORIEN PUKIMET
SEKÄ ULKOILUVAATTEET
2 KERROS

Kätevästi valintatilille

STOCKMANN

sanvaltaan. Miten esimerkiksi estetään se, ettei enemmistö rupea sortamaan vähemmistöjä? Ja miten voidaan toisaalta osoittaa, että vallanpitäjien vaihtaminen johtaa sorron loppumiseen. Monet vallankumouksen kannattajat ovat juuri tässä suhteessa erehtyneet. Vallankumous ei ole tuonut mitään muutosta itse vallan rakenteeseen, vain diktaattorit ovat vaihtuneet ...

II Kansanvallan kaventuminen

Entä miten voidaan estää se, että kansan valitsemat johtajat eivät käytä vaalien välistä aikaa vain oman valtansa lisäämiseen? Kaikista vapauksista ja valvontakeinoista huolimatta nykyaikaisen yhteiskunnan koneisto on sen haltijalle mahtava ase niin hyvässä kuin pahassa. Erityisesti nykyajan tiedotusvälineet, radio ja televisio, ovat tehokkaimpia vallankäytön välineitä mitä ihminen on keksinyt. Jossain määrin samaa voidaan sanoa teatterista, iskelmämusiikista ja naistenlehdistä, jotka kasvattavat ihmisissä vääristyneitä asenteita. On sinänsä mielestöntä väitellä siitä, onko televisio punainen tai valkoinen; on luonnollista, että väri vaihtuu vallanpitäjien mukana. Ongelma onkin siinä, että poliittinen valta ja tiedotusvälineitten valta on samoissa käsissä. Estettäköön siis demokratian kaventuminen valitsemalla television vallanpitäjät suoralla kansanvaalilla.

Puolueiden muuttuminen saattaa myös johtaa kansanvallan heikkenemiseen. Sillä kun puolueet aikaisemmin olivat kansalaisten tarpeiden ilmaisojia, niistä nyt on tulossa heidän tarpeidensa luoja. Kansalaisten tavoitteet syntyvät puoluesihteerien aivoissa, ja ne tarjoillaan sitten äänestäjille kauniissa pakkauksessa. Jokaiselle ryhmälle luvataan jotakin, jottei ääniä menetettäisi. Mutta hallitusten vaihtuessa itse politiikka ei paljoa muutu vain pakkauksen väri on erilainen. Tilanne on aivan sama kuin pojan ostaessa kaupasta tiettyä hiusvoidetta, koska hänet on saatu uskomään, että "Brylcreme-tyyli on tyttöjen mieleen!"

Elämmekö siis näennäisdemokratiassa, jossa ihmisestä on tullut järjestelmän orja vailla vaihtoehtoja? Eikö ihminen enää voikaan sanoa: "Seis maailma, tahdon ulos!", vaan järjestelmä jatkaa menoaan ihmisen tahdosta ja kielloista riippumatta, kuten tuo iloinen veikko Risto Reipas, Nalle Puh-karhun ystävä, josta A. A. Milne kirjoittaa:

Christopher Robin goes,
Hoppity, hoppity
Hoppity, hoppity, hop.
Whenever I tell him
Politely to stop it, he
Says he can't possibly stop.

"Politiisoituminen" on myös eräs kansanvallan kaventumisen muoto. Sillä kun sanotaan, että pää-

töstenteon on kaikilla aloilla tapahduttava poliittisten asenneryhmittymien välityksellä, merkitsee tämä samalla sitä, että poliittisten puolueiden, "järjestelmän", valta yksilöön kasvaa. Ja samalla se merkitsee vapaan mielipiteenmuodostuksen vähenemistä ja niiden vaihtoehtojen harvenemistä, joita yksilöllä on harkittavanaan. Demokratian tulee kehittää yksilöissä yhteiskunnallisuutta ja kokonaisnäkemystä inhimillisistä ongelmista, mutta tämä ei ole samaa kuin politiisoituminen.

Julkisuusperiaate kuuluu olennaisena osana kansanvaltaan. Mitä siis sanoisimme poliitikoille tunnusomaisesta lausunnosta "no comments"? Tällä halutaan itse asiassa sanoa: "Mitä se teille kuuluu, antakaa minun vain hoitaa asiat!" Se on tuskin kansanvaltaa. Vaikka tiettyjen asioiden salassapitäminen on kansallisen itsenäisyyden nimessä välttämätöntä, on politiikan tiedottamiseen kiinnitettävä jatkuvasti huomiota. Erityisesti ulkopoliittika on koko kansan asia, jonka hoitaminen ei saa olla minkään ryhmittymän yksinoikeus. Liiallinen salamyhkäisyys herättää epäilyn päätösten teon vilpittömyyteen ja edullisuuteen.

Vielä eräs demokratian kaventumisilmiö on johtajien ja johdettavien etääntymisen toisistaan. Eräänä syynä tähän "vieraantumiseen" on yhteis-

Rakennamme

SEKÄ BETONISTA ETTÄ PUUSTA

OMAT ELEMENTTITEHTAAT:

KEMI
VAASA
TAMMISAARI

Pääkonttori:

Kaupapuustikko 8 — Vaasa — puh. 14244

Paikalliskonttorit:

Helsinki	puh. 627 825
Kajaani	" 43 30
Kemi	" 45 12
Kokkola	" 11 886
Pietarsaari	" 11 886
Tammisaari	" 13 434

RAKENNUSLIIKE

K. E. NYMAN

kunnan monimutkaistuminen, ja se näkyy kaikilla kansanvallan tasoilla perheestä valtion laitoksiin asti. Eräs seuraus vieraantumisenesta on puolestaan pääkaupunkikeskeisyys: tasavaltamme alueellisia erikoispiirteitä on entistä vaikeampi ottaa huomioon. Siksi alueellinen itsehallinto on kansanvallan nimessä mitä pikimmin toteutettava.

Olen edellä esittänyt vain eräitä demokratian kaventumisen muotoja. En ole esimerkiksi korostanut taloudellista valtaa kansanvallan heikentäjänä, ensinnäkin siksi, että siitä ollaan yleensä tietoisia ja toiseksi siksi, että sen ylikorostaminen usein tekee sokeaksi muille vallan muodoille. Sitäpaitsi väitän, päinvastoin kuin Marx, että poliittisella vallalla voidaan kontrolloida taloudellista valtaa.

Edellä sanotusta käy ilmi, että demokratian toteuttaminen ei ole mikään helppo tehtävä. Vaara vaanii usein siellä, missä sitä vähiten odottaisi. Kenties vaikeus johtuu osittain siitä, että demokratia on ihmisen keksintöä; luonnossa vallitsee pikemminkin kuningasvaltainen eriarvoinen ja jyrkästi porrastettu valtarakenne muurahaisista ja rotista aina uljaimpiin petolintuihin asti. Ja suurin tyranni on tuo ristilukki, joka "jokaisen sielun vangita ja piinaten surmata voi ..."

III Kansanvaltaan liittyvät asenteet

Kansanvallan toteuttaminen on siten viime kädessä kasvatuksellinen ongelma, sielujen vallankumous, joka vaatii ihmisen muuttamista. Tämä kasvatustyö on esimerkiksi Englannissa vaatinut yli kolmesataa vuotta. Mitä sitten on ihmisissä kasvatettava? Ensinnäkin kriittisyyttä. Kriittisyys ei merkitse kaiken väheksymistä ja menneiden sukupolvien arvojen panettelua, vaan epäilyä ja ennakkoluulotonta harkintaa. Toiseksi on kasvatettava **suvaitsevaisuutta**. Suvaitsemattomuutta olen löytänyt toisaalta niiden keskuudessa, jotka leimaavat kaikki epäilijät "radikaaleiksi" kuuntelematta, mitä heillä on sanottavaa, toisaalta eräiden "vasemmistolaisiksi" tai "liberaaleiksi" itseään kutsuvien lahkouskovaisten keskuudessa, jotka sanovat: "Te olette taantumuksen juulistajia, vain uskomalla meihin tai meidän esikuviumme pääsette taivaaseen!" Tällä en tietenkään pyri väittämään, että sosialismi tai liberalismi olisivat kansanvallan vihollisia. Fascismi ja kommunismi, esiintyipä se "proletariaatin diktatuurina" tai maolaisuutena, sitä sen sijaan ovat. Sillä totalitaarisessa puolueessa, jossa päätavoitteena on yksinvallan saavuttaminen, ovat kaikki keinot, "demokraattisetkin" (!), tavoitteen toteuttamiseksi luvallisia. Mutta demokratiaa ei varjella kieltämällä tiettyjä mielipiteitä, demokratia toteutuu kasvatuksen ja asiallisen arvioinnin tuloksena. Joka tapauksessa suvaitsevaisuus merkitsee vähintäänkin sitä, että vallitsee yksimielisyys kansanvallan pelisäännöistä. Erimielisyys ei saa johtaa sortoon.

Tässä tulemme keskustelun merkitykseen kansanvallassa. Keskustelu merkitsee mahdollisimman monien eri vaihtoehtojen esilletuomista. Keskustelu merkitsee valaisemista, ei vakuuttamista, sillä demokratia uskoo järkeen, ihmisten kykyyn itse päättää, mikä esitetyistä vaihtoehtoista on paras. Facismi ei usko järkeen, vaan kansan vaistoon, jonka tulkkina on diktaattori. Mutta keskusteluun ei välttämättä johda oikeaan lopputulokseen. Väittelytaito on eri ihmisillä erilainen, oikeassa ei välttämättä ole se, joka pääsee voitolle. Ihmisten tunteet ja arvostelukykykin vaihtelevat. Vähemmistön suojaa tarvitaan siis tässäkin. Demokratia on kompromissin löytämistä vastakkaisista näkemyksistä.

Entä **tasa-arvoisuus**, yksi demokratian perusteista? Tasa-arvoisuus ei merkitse samanlaisuutta. Jokainen kykynsä mukaan. Kenties kaiken eriarvoisuudenkaan poistaminen ei ole mahdollista, mutta epäoikeudenmukaisuuden poistaminen on. Esitän kaksi esimerkkiä: Jos laki kieltää niin virkamieheltä kuin puliukoltakin asumisen veneen alla, tai jos se kieltää kerjäämisen niin rikkaalta kuin köyhältäkin, niin onko tässä demokratia toteutunut? Avain eriarvoisuuden poistamiseen löytyy syvemmältä.

Tasa-arvoisuutta ei voi olla ilman veljeyttä ja

MATKA-ASiantuntija JO 35 VUODEN AJAN

matka-kaleva

HELSINKI: Rauhankatu 13, Mannerheimintie 5, Kluuvikatu 4, Erottajankatu 19, Eteläranta 10, Siltasaarekatu 18, Lauttasaarentie 13

JOENSUU JYVÄSKYLÄ KOTKA KOUVOLA
LAHTI LOHJA TAMPERE TURKU OULU

veljeyttä ei voi olla ilman vapautta. Vapaus on luotu, jotta ihminen voisi kehittää persoonallisuuttaan ja saavuttaisi inhimillisen onnen ja menestyksen. Vapaus on luotu suojaksi mielivaltaa vastaan, ei mielivallan välineeksi. Vapaus ei voi koskaan olla kansanvallassa ehdotonta, sillä täydellinen vapaus merkitsee anarkiaa. Ja anarkia juuri on tila, joka suo vahvalle oikeuden sortaa heikkoa. Demokratia kieltää toisen ihmisen loukkaamisen ja hänen uskomustensa häpäisemisen. Pilkkalla ja pornografialla vapauden nimessä ei ole mitään tekemistä demokratian kanssa. Kansanvalta ei ole arvojen puuttumisen tila, päinvastoin. Se edellyttää tiettyjen yhteisesti hyväksytyjen sääntöjen ja päämäärien olemassaoloa, tiettyjä uskomuksia hyvästä ja pahasta. Katsokaapa miten käy järjestön kokouksessa, jossa on huono puheenjohtaja tai jossa sääntöjä ei tunneta.

Useat tutkijat ovat todistaneet, että demokratia kehittää ihmisissä sovittelunhalua, vähentää jyrkkiä ristiriitoja ja siten edistää rauhaa. Joku Teistä kenties epäilee: "Onko tuo mahdollista? Käyhän maailman suurin demokratia, Yhdysvallat, soittaa Vietnamissa." Voin heittää vastakysymyksen: "Onko Yhdysvallat demokraattinen maa?"

Demokratia kieltää väkivallan, niin henkisen kuin ruumiillisenkin. Tiettyjen, hyväksytyjen sääntöjen noudattamisen vaatimus ja demokratian, niin henkilökohtaisen kuin yhteisenkin vapauden puolustaminen on eri asia. Onko haluttomuus tähän kenties sen merkki, ettei kansanvaltaiseen yhteiskuntajärjestyksemme uskotakaan? Vaikka sanotaankin, että rauhan varustukset on rakennettava ihmissyömiin, on valitettavasti usein niin, että sydämillä ei tehdä ulkopoliittikkaa.

Kun viime aikoina on vaadittu demokratiaa lähes kaikkialla, on usein tuijotettu sokeasti vain valtiollisen edustuslaitoksen perusmalliin. Vaaditaan edustuksellista demokratiaa edustuksellisen demokratian sisään. Vaaditaan erilaisia neuvostoja, jotka valitaan mitä moninaisimmilla äänestystavoilla, vaaditaan parlamentarismia ja ties mitä. Edellä on jo osoitettu, että nämä ovat vain muotoja, joilla ei vielä sinänsä toteuteta kansanvaltaa. Enemmistön diktatuuri on periaatteellisesti yhtä huono kuin vähemmistön valta. Edustuksellinen demokratia on vain yksi, eikä aina edes paras mahdollinen perustason malli. Parhaimmillaankin se toteuttaa vain ryhmän sisäistä, vaakatason kansanvaltaa. Mutta kansanvallan koneiston on ulottuttava ihmisten sydämistä läpi koko yhteiskunnan sen ylimpään valtiolliseen laitokseen asti: kysymys on kokonaisuudesta, pystysuorasta kansanvallasta yhteiskunnassa. Tähän demokratiaan eivät kuulu vain äänestykset, vaan myös oikeudelliset valitusmahdollisuudet, julkisuus, lakot, painostus ...

Kouludemokratiakeskustelussa on monilta jäänyt huomaamatta, että opettajien ja oppilaiden

etujen pitäisi olla yhteisiä. Edustuksellinen demokratia vähentää kansanvaltaa, jos se vain lisää ristiriidat koulun muurien sisäpuolelle ja etäännyttää yksilön yhteiskunnallisista päätöksenteoelimitystä lisäämällä väliportaita. Koulussa ei ymmärtääkseni niinkään ole kysymys vallankäytöstä, vaan vallan siirtämisestä eli tiedon jaosta, sillä tieto on valtaa. Koululaisten järjestäytyminen on hyvä asia, sillä se on demokraattista ryhmämuodostusta kaikkine siitä seuraavine mahdollisuuksineen. Mitä tulee opetuksessa tapahtuviin oikeusturvan loukkauksiin, uskon kyllä että niiden selvittely tapahtuu paremmin ja oikeudenmukaisemmin valtiollisen kansanvallan eri portaissa kuin koulun omassa kiihkeässä ilmapiirissä. Kouludemokratian pitäisi merkitä koulun peliä yhteiskuntaa vastaan, eikä opettajien ja oppilaiden peliä toisiaan vastaan. Mutta se onkin jo toinen juttu.

Totuus on suhteellista. Kukaan ei ole koskaan täysin oikeassa. Uudet sukupolvet uskovat usein esittävänsä ainutlaatuisia ajatuksia. Mutta useimmat ajatukset on ajateltu jo kerran aikaisemmin. Aatteet ovat puolinaisia, iskulauseet vanhentuvat; niistä ei löydy avainta ihmiskunnan tulevaisuuteen. Elämä on sovittelua, kompromissien tekoa.

Eino Leino on kirjoittanut:

"Voip' on miestä mieletöntä,
sulhoa sudenhalujen!
Toivon terttuja tavotit,
muiston kukkia keräsit,
keräätkin ikäsi kaiken,
polun poimit kahden puolen,

— — —

poimit rinnan riutumusta,
tahdon nuoren talttumusta,
unelmaisi uupumusta,
polttoa ilon — ikävän,
aikehia, aattehia,
ammoin jo ajateltuja,
tuntehia, tunnelmia
tuttuja tuhannet kerrat,
tuokioita mennehiä,
ruskoja rusottaneita,
elon entisen menoa,
Tuonen tyhjiyden tuloa."

Noista sanoista löytyy elämän kosminen ongelma. Uskon, että kansanvalta ja kansanvallan aatteet ovat ihmiskunnan ainoa tie ihmisarvoiseen elämään.

Miksi viesti ei mene perille?

Sanomaopiston vararehtori Antero Okkonen

Käytännössä viestin perillemenolla tarkoitetaan sitä, että henkilö, jolle viesti on osoitettu, vastaanottaa viestin, tutustuu siihen, ymmärtää sen ja ymmärtää sen oikein eli samalla tavalla kuin viestin lähettäjä.

Otetaan esimerkki intiaanien savuviestinnästä.

Näen savun pöllähtävän viiden mailin päässä olevalta kalliolta, katoavan ja pöllähtävän uudelleen. Siellä joku viestittää. Olenko vastaanottanut viestin? En: 1) näin vain kaksi pöllähdystä, eivätkä ne muotoutuneet järjestelmäksi, 2) en ymmärrä savumerkkikieltä, en tunne sen symboleja eli keston ja frekvenssin merkitystä, 3) vaikka ymmärtäisin savumerkkikieltä, en silti aina ja ehdottomasti olisi kyennyt oivaltamaan lähettäjän sanomaa; hän saattaisi käyttää symboleja, joille hänellä ja minulla on eri merkitykset, 4) en ole se "Hehkuva huuli", jolle viesti oli tarkoitettu; en ole kohdehenkilö enkä kuulu kohderyhmään.

*

Hieman taustaa eli termien selvitystä.

Kun henkilö lähettää viestin toiselle henkilölle jollakin menetelmällä tai jotakin välinettä käyttäen, tapahtuma käynnistää kommunikaatioprosessin eli tiedotusprosessin eli viestintäprosessin.

On siis kommunikointia, tiedottamista ja viestintää. Yleisesti ottaen kaikki merkitsevät samaa. Hiuksia halkoen: tiedottaminen on yksisuuntainen tapahtuma eli joku lähettää ja joku vastaanottaa; kommunikointi ja viestintä ovat kaksisuuntaisia tapahtumia, lähettäjä on myös vastaanottaja.

Kun viesti lähetetään yhtäaikaaisesti ja jotakin välinettä käyttäen melko suurelle joukolle, puhutaan joukkotiedotuksesta tai/eli joukkoviestinnästä. Tapahtumassa käytetyt välineet ovat joukkotiedotusvälineitä eli joukkoviestimiä.

Joukkoviestimiä on kahta päätyyppiä:

1) luku- eli graafisia välineitä: kirjat, aikakauslehdet, painotuotteet (sanoma-, paikallis- ja aika-

kauslehdistö, erilaiset harvemmin ilmestyvät määrääkäslehdet), kertakäyttötuotteet (lentolehdet, julisteet yms.),

2) kuuntelu/katseluvälineet eli sähkömagneettiset välineet: radio, televisio, filmi.

Joukkotiedotuksen tutkimuksen peruskaava on seuraava kysymyssarja:

kuka lähettää — missä tarkoituksessa — minkä viestin — millä välineellä — missä olosuhteissa — kenelle — millaisin tuloksin?

*

Olipa kysymyksessä yksittäinen tai joukkotiedotus, viestin perillemenon mahdollisuuksia saattaa lisätä, jos lähettäjä ennen tapahtumaa vastaa muutamia itse tekemiensä kysymyksiin:

1. **Miksi** tiedotatte? Tiedottamisen motiivit muovaavat viestiä.

2. **Kenelle** tiedotatte? Kohdehenkilön tai kohde-ryhmän viitetaustalla on merkitystä viestiä muotoillessa: koulutus, ikä, sukupuoli, sidonnaisuus, asema, ammatti, asuinpaikka, asenteet.

3. **Mitä** tiedotatte? Jos riittämätön tiedottaminen on pahasta, on liikattiedottaminen monin verroin pahasta. Vastaanottaja turtuu. Asianne ei ole vankkaa asiaa.

4. **Miten** tiedotatte? Tavoitteena on aikaansaada viesti, jonka vastaanottaja viitsii lukea tai kuunnella, jonka hän ymmärtää ja ymmärtää oikein.

*

Miksi viesti ei mene perille?

Syitä voi etsiä — ja löytää! — kaikista viestintäprosessin tekijöistä:

— lähettäjistä: lähettäminen hoidettu huonosti, on lähetetty liikaa viestejä, viesti on laadittu huonosti;

— välineistä: väline ei tavoita kohdehenkilöä, välineessä viesti sekaantuu tai jää siitä pois, väline myöhästyy;

— viestistä: asia hukkuu detaljeihin, vaikeaselkoisena se jää tutustumatta, asia on kiinnostamaton, asia on vastaanottajalle vastenmielinen;

— vastaanottajasta: kiire, ei pysty tulkitsemaan viestiä, asennoituu kielteisesti viestin asiaan tai lähettäjänsä.

*

Keskitymme tässä viestiin: miten se voidaan tehdä viestintäprosessin läpäiseväksi.

Perillemenoa ajatellen viestissä on kolme aspektia:

1) aihe = kiinnostavuus,

2) rakenne = tärkeyspreferenssi, painotus, loogisuus,

3) kieli = helppous, tuoreus, oikeakielisyys.

Viestin perillemenon ehtona näyttää olevan

- että lähettäjä ei ole kyllästytynyt vastaanottajaa merkityksettömillä viesteillä,
- että lähettäjä on vastaanottajalle tärkeä,
- että lähettäjä kertoo vastaanottajalle tärkeän asian ensiksi ja jättää vähemmän tärkeät asiat myöhemmäksi,
- että lähettäjä kertoo asiansa vastaanottajan kielellä.

Hyvä, perille menevä viesti määrittyisi siten tämän kaltaiseksi: 1) sisältö kiinnostava, 2) rakenne selkeä, 3) kieli helppo.

Eri asia taas on, mikä asia milloinkin on kiinnostava, miten rakenteen selkeys onnistutaan luomaan ja millainen kieli kenellekin on helppoa. Kukin kohta vaatisi paljon enemmän sekä tilaa että aikaa kuin mitä on käytettävissä.

*

Mutta uutistekniikkaan tässä ajaututaan, ei sille mitään mahda.

Sisällöstä ei tässä enempää, mutta tarkastellaan, miten uutismies toteuttaa selkeän rakenteen vaatimuksen.

Sanomalehden uutisjutussa rakenteen ytimenä on jo viime vuosisadalla kiteytynyt (Amerikassa, ei meillä) oivallus: aloitetaan tärkeimmällä, kerrotaan tärkeät asiat ja lopetetaan; ei alkulauseita, ei selittelyjä, ei aasinsiltoja siirtymissä, ei loppulauseita, ei yhteenveitoja tai pohdiskeluja. Tätä tapaa kertoa asia sanotaan käännetyn pyramidin tai käännetyn komparaation ideaksi: tärkein, tärkeämpi, tärkeä. Aloitetaan valttiässällä. Mielenkiinnon laajuus kuvataan kärjellä seisovan pyramidin leveällä kannalla. Alaspäin kapeneva kuvio kuvaa kapenevaa mielenkiintoa.

Näin rakennetun jutun lukeminen voidaan lopettaa missä kohdassa tahansa, rysän perällä ei ole enää suuria kaloja.

Menetelmä merkitsee teossa sitä, että tapahtumien kronologia rikotaan. Asiat kerrotaan tärkeys-, ei tapahtumajärjestyksessä.

Pyramidi-idealla on eräitä kaikessa kerronnassa huomionarvoisia etuja annettavanaan: se nostaa tärkeimmän esille, se jättää detaljit joko loppuun tai kokonaan pois ja näin se antaa jutulle selkeän yleisleiman.

Asuntoasioissa oikea osoite Asuntomyymälä

Keskus-SATO Oy:n ja Polar-rakennusosakeyhtiön asuntotutannon myyntipiste keskellä Helsinkiä.

Kerros-, rivi- ja rinnetalo-asuntoja eri puolille Helsinkiä, Espoota ja H:gin maalaiskuntaa.

asunto
myymälä

UUDENMAANKATU 16
HELSINKI 12
PUHELIN 13 339

Keskus-SATO Oy

POLAR-rakennusosakeyhtiö

Huono kirjoittaja tekee pyramidijutusta ratisevan kuivan, mutta joka tapauksessa heikoimmillaankin selkeän.

*

Kiireessä tehtyyn tai muuten holtittomasti rakennettuun viestiin jää tarpeettomia sanoja ja sanaryhmiä. Ne voivat olla pahoja viestin perillemenon esteitä.

On syytä karsia tekstistä asiat 1) jotka lukija tietää entuudestaan, 2) joita hän ei tässä tapauksessa tarvitse, 3) jotka hän osaa päätellä asiayhteydestä.

Mitänsanomattomat johdattelut virikkeitten alusta pitää karsia: Kaikki tietänevät ... Ei voida myöskään asettaa kyseenalaiseksi ... Nythän on asia niin, että ... Huolimatta tästä ... Ottaen huomioon ... On yleisesti tunnettua, että ... jne.

Samoin tilkesanat ovat yleensä tarpeettomia: sängen, suhteellisen, melko, aika, tosiaan, niin, varsin, ehkä, varmaankin, sitten, melkein, erittäin.

Runsas kinkittely heikentää tekstin ilmaisuvoyimaa. Toisaalta päätteitten -kin, -kaan, -kään, -pä, -pä harkitseva ja osuva käyttö lisää tekstin ilmeikkyyttä. Harjoituksen vuoksi: liittääkin pääte vuorotellen jokaiseen seuraavan virkkeen saamaan:

Sotilas on kova poika aamusella yksin ollessaan.

Virkkeen merkitys vaihtelee "kinkin" myötä, eikä totta.

*

Edellä todettiin kielen kolme tarkastelukulmaa: helppous eli ymmärrettävyys, tuoreus ja oikeakielisyys.

Tohtori Osmo A. Wiion mukaan ymmärrettävyyttä edistäviä seikkoja suomen kielessä ovat lyhyet sanat (perusmuodossa kolme tavua tai vähemmän), lyhyet virkkeet (yhdeksän tai useampia virkeitä sataa sanaa kohden) ja alhainen määrääro (adjektiivit ja adverbit).

Wiio puhuu kahdesta yleisesti ottaen huonosta ilmaisutyyppistä, insinöörikielystä ja juristikielestä. Insinöörikielen virkerakenne on yleensä vankka, mutta sen termit ovat outoja. Juristikielessä sanat ovat tuttuja, mutta virkerakenne on loputtoman

koukertelevana vaikeaselkoinen. Sotilaskieli on pahimmillaan juristi- ja insinöörikielen yhdistelmä: termit ovat vihkiytymättömälle tuntemattomia ja virkerakenne pönäkässä virallisuudessaan raskas.

Jos viesti osoitetaan sivuun omasta ammattikunnasta, omasta viitetaustapoterosta on käytettävä yleiskieltä, spesiaalikieli, slangi on suomennettava, jos mieltä saada viestinsä perille.

On myönnettävä, että slangin yleiskielistäminen vähentää slangitermistä irtauduttaessa tietoa. Ammatilliset finessit putoavat. Mutta on parempi, että suuren yleisön saama tieto alakulttuurista on suuren yleisön ymmärtämää, vaikka ei täydellistä, kuin että se on täsmällistä, mutta sellaisena perin harvojen ymmärtämää.

Yleisradion sanavarastotutkimus vuodelta 1969 on valaiseva. Etelä-Suomen, siis kouluilmaston Suomen yli 15-vuotias väestö tunsi huonosti esim. seuraavat melko yleisessä käytössä olevat sanat: manipulointi 4 % ymmärsi sen, kommunikaatio 11 % ymmärsi, yritysdemokratia 18 %, kolmas maailma 24 %, investointi 32 %, radikaali 42 %, valtioneuvosto 43 %, kriisi 46 %, maksimi 52 %, organisaatio 60 %, oppositio 60 %, peruskoulu 62 %, abortti 87 %.

*

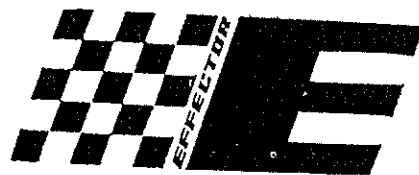
Ilmaisussaan virkakieleen sidotut lankeavat helposti abstraktiin mitänsanomattomuuteen. He käyttävät sellaisia sanoja kuin hyödyke, olosuhteet, toimenpiteet, kansalaispiirit, yhteinen hyvä, kehitys, oikeudenmukaisuus, kapasiteetti, tasarvo, kokonaisvaltaisuus, tuote, kulkuneuvo, puusto, jne., jopa tarkoin määrätyissä ja konkreettisisa yksityistapauksissa. "Verotus on saatava oikeudenmukaiseksi.", on heistä oikein hyvin sanottu, vaikka sen informaation sisältö on nolla.

*

Viestin perillemeno ei kaipaa tuekseen kaunista kieltä, ei edes tehokasta, iskevää kieltä. Helppo kieli riittää, helppo kieli ja tuttu, läheinen, kiinnostava asia, joka lisäksi on rakennettu tärkeimmällä alkavaksi viestiksi.

Tunnettu ja tunnistettu, moottoriajoneuvojen voiteluöljyn-, polttoaineen- ja ilman suodattamiseen.

Teidänkin auton alle EFFECTOR äänenvaimentimet tai pakoputkisto — erinomaisilla ominaisuuksilla.

PARKANO OY, Haapaveden tehtaot, Myyntikonttori, Teollisuuskatu 1 f, Hki 55

Uusi upseerimatrikkeli

Sotatieteellisen Keskuskirjaston
kirjastonhoitaja,
fil maist. Karin Kerkkonen

Suomessa monet ammattikunnat ja ryhmät samoin kuin koulut ja oppilaitokset julkaisevat matrikkeleita. Tämä on erittäin kiitettävää. Matrikkelistä löytyvää tietoa tarvitaan enemmän kuin sitä yleensä on saatavissa, ja matrikkelityö on raskasta ja monasti epäkiittollisen tuntuista työtä. Jo pelkästään asianomaisten henkilöiden osoitteiden selville saaminen saattaa olla varsin vaivalloista, puhumattakaan kaikkien tietojen täsmällisyyden kontrolloimisesta. Ne joiden elämänvaiheita ja uraa teos koskee, saattavat olla varsin valppaita virheiden etsinnässä valmiista työstä, mutta valitettavasti tuskin yhtä valppaita tietojen antamisessa määrääaikaa mennessä, täydellisinä ja paikkansapitävinä, tai entisten virheiden korjausten palauttamisessa.

Kyseessä olevan teoksen suhteen tuskin olinpainkan selville saaminen on tuottanut suuria vaikeuksia, mutta muu työ on varmaan muodostunut yhtäläisillä hankalaksi kuin kaikki matrikkelityö yleensä. Kadettiupseerit eivät kovinkaan paljon tällaisissa asioissa eronne muista ihmisryhmistä.

Toimituskunnalla on ollut suuri vastuu. Kadettimatrikkelilla on maassamme vanhat ja kunnia-kaat perinteet. En ajattele ainoastaan tämän teoksen edeltäjä: Kadettikunta, Jäsenet 1921—1950 (1951) ja sen varsin tarpeellista täydennysosaa vuodelta 1957, joka sekin on jo kaivannut seuraajaa, vaan ennen kaikkea tunnettua, arvostettua ja paljon käytettyä Hugo Schulmanin ja Sigurd Nordenstrengin Finska kadettkårens elever och tjänstemån. Biografiska anteckningar 1812—1912 (1912). Se poikkeaa huomattavasti nykypäivän tavallisesta matrikkelistä kertovassa tyylissään, mutta se on täydennysosineen ehtymätön tiedonlähde kaikille, jotka tarvitsevat tietoa sen ajan upseeristosta ja virkamiehistöstä. Paras todistus sen hyödyllisyydestä on ehkä se seikka, että sitä vielä nykypäivinä on täydennetty. Sen kolmas täydennysosa ilmestyi kauan kaivattuna vuonna 1961 (Finska kadettkårens elever och tjänstemån 1812—1960 Supplement III).

Myös Schulman—Nordenstrengin tunnetulla matrikkelilla oli jo kuitenkin edeltäjänsä Finska kadettkåren 1812—1887 (1890) sekä sen toinen laajennettu painos Finska kadetter 1812—1897 vuodelta 1898. Viimeksi mainittu on pelkkä luettelo. Vuoden 1890 laitoksessa luettelot kadeteista ja virkamiehistä täydentävät kadettikoulun historiaa. Tämän historiikin esipuheessa selvitellään työn tarkoitusta. Linaan siitä käännoksinä otteita, koska samat ajatukset ja pyrkimykset ovat

nähdäkseni tietoisesti tai tiedostamatta nykyisenkin matrikkelityön taustalla. ”Oppilaitos, josta on valtion palvelukseen lähtenyt yli 800 kunnian, työteliäisyyden ja tottelevaisuuden koulussa kasvatettua valmista virkamiestä, on sen arvoinen, että se voi luottaa omaan tulevaisuuteensa.” ”Toisena tavoitteena työllämme on ollut vahvistaa sitä yhteenkuuluvaisuuden tunnetta, jonka toivomme aina yhdistävän entiset ja tulevat toverimme solidaarisiksi veljeskunnaksi ... Tämän solidaariteetin pitää ensisijaisesti ilmetä itse kunkin vakaassa tietoisuudessa velvollisuudesta Suomen rajojen sisä- ja ulkopuolella olla sekä yksilönä että julkisessa elämässä kunniaksi niin kadettikunnalle kuin myös isänmaalle, joka huomattavin uhrauksin on kasvatuksemme kustantanut. Täten jokainen meistä koko elämänsä aikana hyödyttää kadettikuntaa ja turvaa sen tulevaisuuden.” Kolmantena päämääränä on ollut herättää yleisön keskuudessa suurempaa mielenkiintoa kadettikoulua kohtaan. Nykypäivän kadettiupseeri voinee lukea nämä samat ajatukset uuden matrikkelin rivien välistä.

Edellä esitetyt vaikuttimet ovat varmasti oleellisia tekijöinä matrikkelin synnyssä. Ne ovat korporaation sisällä vaikuttavia tekijöitä. Ne selittävät matrikkelin synnyä, mutta eivät sitä, miksi hyvä matrikkeli otetaan ilolla ja tyydytyksellä vastaan oman piirinsä ulkopuolellakin, miksi se todetaan tarpeelliseksi.

Matrikkeli on lähde, josta saadaan asiantietoa ja jonka avulla voidaan kontrolloida kuullun ja luetun paikkansapitävyyttä. Matrikkelistä tarkistetaan paitsi tavallisia henkilötietoja — esim jonkin esiintymisen yhteydessä kuka puhuja tai kirjoittaja on, ja missä määrin voidaan olettaa hänen olevan asiantuntija alalla, josta hän puhuu. Matrikkelistä katsotaan, onko jollakulla oletettavasti tietoa ja kokemusta johonkin tehtävään, onko hän esim tutkinut ao kysymystä tai julkaissut siitä jotakin. Voimme sen avulla etsiä jonkun tietämämme henkilön julkaisuja. Ennenkaikkea kuitenkin käytämme matrikkelistä löytyviä tietoja jonkun henkilön identifioimiseksi.

Mutta matrikkeliin kerätyt tiedot voivat olla muullakin tavalla hyödyllisiä. Sukututkijalla on siitä apua sukujen ja sukulaisuussuhteiden selvityksessä. Siinä esiintuodut tiedot jostakin ihmisryhmästä antavat yhteiskuntatieteellisesti katsoen kuvan tämän ryhmän koostumuksesta, taustasta, muuttumisesta, menestymisestä, toimintapiireistä, harrastuksista jne.

Upseerikuntaa käsittelevä matrikkeli on erittäin tarpeellinen. Se antaa kokonaiskuvan ryhmästä ja henkilötietojen kannalta se on tärkeä varsinkin sen vuoksi, että tavallisiin hakuteoksiimme Kuka kukin on, Vem och Vad ja Suuri kansalaishakemisto sisältyy verrattain vähän upseereita.

Uusi matrikkeli Kadettiupseerit 1920—1970 (Hämeenlinna 1971) täyttää erinomaisella tavalla suuren osan niistä vaatimuksista, joita voi hyvälle matrikkelille esittää. Varmasti on osuttu oikeaan,

mm siinä, että virkojen sijasta on pyritty ilmoittamaan kunkin todella hoitamat tehtävät. Lukiesaan esipuhetta ja siinä esitetyjä toimitusperiaatteita lukija jää kuitenkin miettimään, onko käyttäjäkunnaksi ajateltu vain omaa piiriä, onko kirjoitettu matrikkeli upseereista upseereille vai onko todella haluttu tehdä paljon kaivattu ajan tasalla oleva hakuteos kadettiupseereista kaikkia tiedontarvitsijoita, asianharrastajia ja tutkijoita varten. Onko haluttu antaa kaikki tarvittavat tiedot henkilöistä ja mahdollisimman täydellinen kuva kadettikunnasta?

Luottamustehtävien luotteloimisessa on esim rajoitettu pelkästään upseerijärjestöjen luottamustehtäviin. Tätä on motivoitu sillä, että kyseessä on upseerimatrikkeli, ja tilanpuutteella. Mielestäni kumpikaan ei ole riittävä motiivi. Eihän ryhmän sisäinen kiinteä yhteishenki ole vastakohtana avoimille kontakteille ulospäin. Vilkkaat kontaktit oman ryhmän ulkopuolelle eivät merkitse vähenevää oman piirin arvostusta tai puuttuvaa yhteenkuuluvaisuuden tunnetta, päinvastoin ne ovat omiaan lisäämään ulkopuolisten arvonantoa ja siten välillisesti myös lisäämään ryhmän itsekunnioitusta ja merkitystä jäsenilleen. Aikana jolloin tietoisesti pyritään repimään sitä paljon puhuttua raja-aitaa, jonka väitetään olevan olemassa siviilimaailman ja upseeriston välillä ja jolloin upseeriston koulutus ja asema yhä enemmän rinnastetaan siviilimaailman vastaavan tyyppiseen koulutukseen ja toimintaan, kaikki tiedot jotka osoittavat, että upseeristo osallistuu ja on osallistunut muuhunkin kuin oman alansa toimintaan, olisi tärkeä ottaa mukaan. Tässä olisi ollut erinomainen tilaisuus osoittaa mustana valkoisella näiden kontaktien ja tällaisen osallistumisen olemassaolo. Mitä enemmän siviilipiirit tulevat upseeriston kanssa tekemisiin sitä tarpeellisempi upseerimatrikkeli on ja sitä tärkeämmät juuri ne tiedot, jotka osoittavat näitä kontakteja

ja kontaktikenttiä. Matrikkelistä on nyt muodostunut siksi laaja teos, että seuraava matrikkeli on jo varmaan julkaistava kahdessa osassa. Silloin olisi syytä harkita eikö pitäisi yrittää saada mukaan kaikki sellaiset tiedot, jotka antavat mahdollisimman täydellisen kuvan henkilöstä ja hänen toimintakentästään sen koko laajuudessa. Silloin matrikkeli samalla antaisi kuvan kadettiupseereista ei ainoastaan upseereina ja puolustuslaitoksen palveluksessa, vaan koko yhteiskunnan osana.

Puutteena erityisesti sukututkija näkee varmasti sen, että tiedot vaimon vanhemmista puuttuvat kuten myös lasten syntymävuodet ja heidän nimensä naimisiin mentyä. Typografisesti kirja on miellyttävä ja huoliteltu. Pienenä kauneusvirheenä voidaan pitää että kirjasinlaji, millä kaatuneita osoittava risti on merkitty, on liian raskas. Se tekee sivut rauhottomiksi ja epäsymmetrisiksi. — Entä miksi hakaristi? Eikö vapaudenristi sellaisenaan olisi ollut luonnollisempi, onhan sitä meillä yleisesti kaatuneista käytetty. Sidos on siisti ja tuntuu tukevalta joskin teos on siksi laaja, että jää miettimään kestäkö se pitkäaikaista ahkerää käyttöä.

Esiteltävänä oleva matrikkeli sisältää tiedot 5.290 upseerista, joten se on edeltäjänsä huomattavasti laajempi. On sanomattakin selvää että hakuteoksen on oltava tarkka ja luotettava. Mutta paino- ja jopa asiavirheiden välttäminen siksi laajassa työssä on täysin mahdotonta. Detaljivirheiden etsiminen muuten ansiokkaasta työstä ei ole aiheellista. On toivottava että ne saadaan korjatuksi seuraavaan matrikkeliin.

Kadettiupseerit tulee olemaan erittäin tärkeä ja hyödyllinen hakuteos ei ainoastaan upseeristolle itselleen, vaan tiedontarvitsijoille kaikkialla. Se on luonnostaan kaikkien kirjastojen käsikirjastokokoelmiin kuuluva sekä varuskuntapaikkakunnilla että muualla eikä ole epäilystäkään siitä, etteikö se erinomaisella tavalla täyttäisi tehtävänsä.

KADETTIUPSEERIT 1920-1970

Kadettikunta r.y:n toimittama ja kustantama matrikkeli kadettikoulutusta antaneissa sotilasopetuslaitoksissa (KadK/MaaSK, MeriSK/MSK, IlmaSK/ISK) upseerinvirkatutkinnon suorittaneista ilmestyi tämän vuoden alussa.

Kirja on painettu Oy Arvi A Kariston Kirjapainossa Hämeenlinnassa ja siinä on tiedot 1.—54.kurssilla, 1.—39.merikurssilla ja 1.—5.rannikkotyökistökurssilla valmistuneista 5290 kadettiupseerista.

Matrikkeliä saa ostaa suoraan Kadettikunnan toimistosta os Hki 12, Fredrikink 16 A 12 puh 665 739, 665 137, tai tilata postisiirtotiliä käyttäen maksamalla kirjan hinnan mk 50,— ja postimaksun mk 2,50 postisiirtotilille 71572 (Kadettikunta r.y. Matrikkelitali).

SOTATIETEEN LAITOS

Majuri P. Kilkki

Näkymä sotamuseon näyttelytiloista.

Kuluvan vuoden maaliskuussa muutettiin Sotahistoriallisen tutkimuslaitoksen nimeksi Sotatieteen Laitos, joka vanhaa nimeä paremmin kuvastaa laitoksen laajentuvaa tehtäväpiiriä. Epäilemättä on kuitenkin monille upseereillekin jäänyt tämä tehtäväpiiri tuntemattomaksi eikä laitoksen tarjoamia palveluksia ole aina osattu käyttää tehokkaasti hyväksi. Tämän johdosta on varmasti paikallaan lyhyesti esitellä Sotatieteen laitoksen toimintaa Kulkiraudan lukijakunnalle.

Sotatieteen Laitoksen keskeisin tehtävä on tällä hetkellä huolehtia sotahistorian ja strategian tutkimus- ja opetustoiminnan suorittamisesta ja edistämisestä, mutta avustaa myös muidenkin sotilaallisten alojen tutkimusta. Lisäksi laitos huolehtii puolustusvoimiamme ja sen vaiheita esittävän kirjallisen ja esineellisen aineiston keräämisestä ja säilyttämisestä sekä muun muassa puolustusvoimien ja sen eri joukko-osastojen perinteiden vaalimisesta. Eversti **V T e r v a s m ä e n** johtamassa laitoksessa työskentelee näissä tehtävissä nykyään noin 60 henkeä Helsingissä Maurinkatu 1:ssä ja Siltavuorenranta 16:ssa sijaitsevilla laitosrakennuksissa.

Ensinmainitussa osoitteessa toimivat Sotahistorian toimisto ja strategian tutkimusryhmä sekä Sotatieteellinen Keskuskirjasto ja Sotamuseo.

Sotahistorian toimistossa suoritetaan — nimensä mukaisesti — Sotahistorian tutkimusta ja julkaisu-toimintaa, laaditaan vuosittain erilaisia katsauksia, lausuntoja ja tilastoja Pääesikunnalle ja eri siviiliviranomaisille sekä avustetaan sotahistorian tutkimus- ja opetustoimintaa. Monien upseerien kirjallisyssä oleva kymmenosainen teos Suomen Sota 1941—45 on toimiston julkaisuja ja lähivuosina valmistuu vastaava virallinen historia talvisodasta neliosaisena. Varusmiesten keskuudessa suuren

suosion saavuttanut teos Suomen Puolustusvoimat, josta pian ilmestyy jälleen uusi painos, on myös Sotahistorian toimiston toimittama. Talvisodan historiantutkimuksen ohella kuuluu toimiston työsuunnitelmiin sotahistorian opetuksessa tarvittavien oppikirjojen aikaansaaminen sotakoulujamme varten.

Strategian työryhmä on ollut toiminnassa vasta pari vuotta. Sen tutkimustyön päämääränä on luoda ja ylläpitää pitkän tähtäyksen suunnitelmaa palveleva strateginen arvio ja ennuste.

Ehkä eniten kiinnostaa yksityistä upseeria kuitenkin Sotatieteellinen Keskuskirjasto. Se on erikoistunut sotatieteitä palvelemaan, puolustuslaitosta ja maanpuolustusta käsittelevään kirjallisuuteen ja on julkinen ts se lainaa kirjoja niin puolustuslaitoksen palveluksessa oleville kuin siviilihenkilöillekin. Kirjasto jakaantuu neljään osastoon, joiden nimet antavat kuvan siitä mitä kirjastosta voi saada luettavakseen. Fennica Militaria sisältää Suomessa painetun ja Suomea koskevan sotilaskirjallisuuden, Russica laajan venäjänkielisen kirjallisuuden sekä Yleinen osasto kaiken sen kirjallisuuden mikä ei sisälly em. osastoihin. Neljäs osasto on Periodica eli aikakauslehtiosasto, josta löytyy sekä suomen- että vieraskieliset lehdet.

Kirjaston kokoelmiin kuuluu noin 90.000 teosta ja niitä täydennetään jatkuvasti uusien ilmestyessä. Uusista julkaisuista kirjasto ilmoittaa lähettämällä joukko-osastoihin ajoittain kirjojen uutuuksiluettoita sekä tiedotuksia aikakauslehtiartikkeleista. Puolustuslaitoksen palveluksessa oleva henkilö voi tilata kirjastosta haluamansa teoksen lainaksi myös postitse. Vuosittain lainattujen kirjojen määrä kohoaa yli 10.000, josta postilainojen osuus on ollut parikymmentä prosenttia.

Sotamuseoon kootaan ja siellä säilytetään se museo- ja perinne-esineistö, joka valaisee sekä

Suomen puolustuslaitoksen että Suomen sotien historiaa. Esineistöä, jonka määrä kohoaa yli 30.000:n, vain osa voidaan pitää jatkuvasti yleisölle näytteillä, ja sen takia onkin museossa pyritty ajoittain järjestämään erikoisnäyttelyjä. Tällaisista voidaan mainita mm. YK-joukkojemme ja rajavartioston historiaa esitelleet näyttelyt sekä vielä kuluvaan vuoteen aikaan avattava tykistöaselajin näyttely. Sotamuseoon kuuluu myös Suomenlinnassa sijaitseva meripuolustus (rannikkotykistö) osasto. Museo on avoinna yleisölle arkipäivisin ja myös sunnuntaisin ja kävijöiden määrä siellä on vuosittain vaihdellut 10.000—15.000 henkeen. Museon kokoelmissa on runsaasti nähtävää kertomassa elävästi puolustusvoimiemme menneisyydestä ja ne ovat varsinkin kesäisin suosittu retkeilykohde, johon kannattaa käydä kauempaakin tutustumassa.

Syvemmin sotatieteen ja erityisesti sotahistorian ongelmiin paneutuvan tutkijan on kuitenkin perehdyttävä Sota-arkiston kokoelmiin Siltavuorenrannassa. Ne käsittävät yhteensä 26 hyllykilometriä arkistoja pääasiassa itsenäisyytemme ajalta, mutta jonkin verran myös Venäjän vallan ajalta. Muun muassa mikrofilmattuja saksalaisia asiakirjoja sekä kaikki viime sotiemme joukkojen sotapäiväkirjat ja taistelukertomukset, joita on yhteensä yli 25.000 kappaletta, on säilytetty Sota-arkistoon. Arkisto ei anna lainoja ulos, mutta tutkijoiden käyttöön varatussa huoneessa on asioita kiinnostuneilla mahdollisuus tutustua asiakirjoihin. Tutkijakäyntejä on arkistossa vuosittain ollut noin 1.500, jouskossa aina myös muutama ulkomaalainen tutkija. Tutkijapalvelun lisäksi Sota-arkiston laajaan toimintapiiriin kuuluu muun muassa kouluttaa ja valvoa puolustuslaitoksen viranomaisten arkistonhoitoa sekä antaa erilaisia todistuksia ja selvityksiä viranomaisille ja yksityisille henkilöille.

Kuten osastojen esitteilyn yhteydessä toivottavasti on selvinnyt, ovat Keskuskirjasto, Sotamuseo ja Sota-arkisto julkisia ts kirjan lainaaminen, museossa vierailu tai sotapäiväkirjaan tutustuminen eivät tarvitse mitään "virkatietä" eikä edes virka-tehtäviä, kuten monesti asia on käsitetty. Ehkäpä juuri tästä johtuen on usein näyttänyt siltä, että siviilihenkilöt ovat kiinnostuneempia niiden palveluksista kuin sotilait. Kuitenkin kirjaston monipuoliset teoskokoelmat, museon mielenkiintoiset nähtävyydet ja arkiston hyllyillä tutkijoita odottavat sotakokemukset ovat tarkoitettut myös ja ensisijassa juuri sotilaita varten.

Sotatieteen Laitos on muovautumassa tutkimuskeskukseksi, jonka toimintaa on suunniteltu laajennettavaksi tulevaisuudessa myös monille muille sotatieteen aloille. Pitkäjännitteisen maanpuolustustyön kehittämiseksi maassamme onkin välttämätöntä keskittää tutkimustoimintaa. Se säästää aikaa ja rahaa, sallii tutkijain tehokkaan työskentelyn ja hedelmällisen vuorovaikutuksen sekä tekee mahdolliseksi tutkimuksen suuntaamisen kulloinkin ajankohtaisiin ja tärkeisiin kohteisiin.

Sotatieteellisen keskuskirjaston kokoelmiin kuuluu yli 90000 teosta.

SOTATIETEEN LAITOS

Sotahistorian toimisto

Strategian tutkimusryhmä

Keskuskirjasto

Os. Maurinkatu 1, Helsinki 17 puh 12 681/398. Avoinna virka-aikana.

Sotamuseo

Os. Maurinkatu 1, Helsinki 17, puh 12 681/396. Avoinna yleisölle klo 11—16 (ei lauant.), talvella myös perjantaisin klo 18—20;

meripuolustusosasto Suomenlinnassa kesäkuukausina klo 12—16 (ei maanant).

Sota-arkisto

Os. Siltavuorenranta 16, Helsinki 17 puh 625 801/2843. Avoinna virka-aikana, talvela tiistaisin ja torstaisin klo 18 saakka.

HOLLMING OY

Telakka ja Konepaja

R a u m a

QUO VADIS UPSEERIKUNTA?

Majuri Martti Sinerma

Suomalainen yhteiskunta elää voimakasta muutoksen aikaa. Ehkä ei ole liioiteltua sanoa, että kysymyksessä on eräänlainen murroskausi. Onko tämä sitten syynä siihen, että puolustuslaitos on joutunut tavallaan sijaiskärsijän asemaan, on taas toinen ja kenties tutkimisen arvoinen seikka. Joka tapauksessa totuus on se, että puolustuslaitos katsotaan monella taholla syylliseksi milloin mihinkin asiaan, vaikka sillä ei pitäisi olla sen kanssa mitään tekemistä.

Kuvaannollisesti sanoen maanpuolustusta, puolustuslaitosta ja siinä sivussa sen henkilökuntaa potkitaan jatkuvasti päähän kenenkään pystymättä tai haluamatta (?) tehdä mitään. Voidaankin tehdä klassillinen kysymys, quo vadis, upseerikunta.

Olemmeko antaneet periksi?

Puolustuslaitoksen iskukyky on luisumassa alamäkeä. Mitkään koulutuksellisetkaan parannukset eivät voi asiaa toiseksi muuttaa. Jos me vielä pystymme koulutusta tehostamaan, mitä on tapahtunut jokaisen ikäluokan ja vuoden kohdalla, niin kuinka ihmeen huonoa koulutus sitten loppujen lopuksi esimerkiksi kymmenen vuotta sitten oli? Teknillinen kehitys vaikuttaa siihen tietenkin omalta osaltaan, mutta tämä ei selitä kaikkea.

Onko tosiaan niin, että meidän on tyydyttävä vain odottamaan, että tilanne järjestyy itsestään. Jos vakaumuksemme tällä hetkellä on, että Suomi tarvitsee tehokkaat puolustusvoimat, jotka pystyvät estämään puolueettomuuden loukkaukset, suojaamaan puolueettomuutta, torjumaan yllätys-hyökkäyksen sekä kykenevät käymään pitempäänkin jatkuvaa sotaa, niin miksi vaikenemme tahdikkaasti?

Vaikuttaa siltä että koko upseerikunta, ehkä joi-takin poikkeuksia lukuunottamatta, on menettänyt

uskonsa maanpuolustuksen tulevaisuuteen. Aseis-takieltyytyjät, pasifistit ja muut puolustuslaitok-sen romuttajat ovat tainneet hämmentää kaade-rin mielen siinä määrin, että hän on "nostanut kätensä ylös antautumisen merkiksi".

Olemme varmasti itse ensimmäisten joukossa myöntämässä, että armeija on romutettava, jos siihen vain on olemassa mitään realistisia mahdol-lisuuksia tai jos se samalla edes vähänkin auttaisi laajempaa aseistariisuntaa. Mutta näinhän ei ole asianlaita. Puolueettomuus on erinomainen valin-ta, mutta vain siinä tapauksessa, että sitä pystytään tehokkaasti puolustamaan. Pystytäänkö meil-lä? Olemmeko tehneet kaikkemme, tai riittävästi tahi edes jotain asian parantamiseksi? Ei, me olemme antamassa hyvää vauhtia periksi maan-puolustuksen ja puolustuslaitoksen vastaiselle toi-minnalle!

Puolustuslaitos on jäänyt yhteiskunnasta jälkeen

Yhteiskunta on kehittynyt valtavasti sitten toi-sen maailmansodan. Raja-aitoja on kaatunut mil-loin missäkin. Yhteiskunnan jäsenet haluavat en-tistä enemmän tietää, mihin heidän rahansa käy-tetään. Siihen heillä on lisäksi täysi oikeus. Ilmei-sesti kantahenkilökunnasta suurin osa uskoo, että riittävästi tietoa on käytettävissä. Ehkä periaat-teessa onkin näin, mutta se ei aina ole kovin hel-posti saatavissa, eikä se ole tarpeeksi helppota-juisessa muodossa. Jos me puolestamme ajattelim-me, että ottakoon kukin selvää itse tarpeidensa mukaan, niin silloin totisesti olemme aivan hako-teilla. Se pysyttää maanpuolustuksen entisenä, hie-man salaperäisenä, mitä se ei missään tapauksessa saa olla.

Mutta vielä vakavampaa on se, että puolustus-laitos elää — ainakin osittain — eilispäivän maail-massa. Me näemme yhteiskunnan sellaisena kuin se oli nuoruudessamme. Eräät silloin merkittä-vät sanat, käsitteet ja aatteet ovat mielestämme edelleenkin taikasanoja, joiden avulla tai joihin vedoten voidaan vaikeat asiat järjestää käden käänteessä. Kuitenkin niiden merkitys nyky-yhteiskunnassa on siinä määrin vähentynyt — pel-kinä sanoina — ettei niitä kannata tuoda jatku-vasti esille. Vaikka tämä olisikin vaikeaa tajuta ja hyväksyä, niin maanpuolustuksen kokonaisuuden kannalta ja sen etuja ajatellen tämä pitäisi tehdä.

Korostan erityisesti, että tarkoituksena ei ole ymmärtää esim. aseistakieltyytyjää siten, että hän-nen toimintansa hiljaisesti hyväksytään. En usko olevani sinisilmäinen, vaikka väitänkin, että myös heidän joukossaan on sellaisia, jotka tosiaan va-kaumuksesta eivät halua ottaa asetta käteensä. Vahinko vain, että jotkut julkisuudenkipeät yksi-löt ovat saattaneet kaikki muutkin varsin epä-lyyttävään valoon. Kysymys on todella, molemmin puolin, suhtautumistavasta.

Ketään tuskin voidaan osoittaa muita terävämmin sormella, mutta totuus on kuitenkin se, että vanhemman polven upseereista melkoinen osa — eivät suinkaan kaikki — on jäänyt menneiden aikojen tasolle. Tämä ei tarkoita suinkaan ammatitipätevyyttä pelkkänä sotilana, vaan nimenomaan ihmisen yhteiskunnallista tasoa. Jos lukija näiden rivien jälkeen tuntee sisäistä kuohuntaa tai suutumusta, niin se vain todistaa hänen vielä ponnistelevan tuolla menneen ajan tasolla. Ja siitä kärsii eniten juuri maanpuolustus.

Ei vanhoillisuuden tarvitse aina merkitä jääräpäisyyttä, mutta upseerikunnan keskuudessa se, silloin kun sitä esiintyy, merkitsee juuri tätä. Sellaisella vanhoillisuudella suututamme vastustajamme yhteiskunnassa ja lisäksi saatamme itsemme naurunalaiseksi. Vanhoillisuus on luonteenpiirteenä vähemmän miellyttävä ja tämän ohella se useimmiten samaistuu tai ainakin samaistetaan koko laitokseen.

Nuorten upseerien koulutusrakenteen ratkaisun ovat juuri vanhat upseerit tehneet.

Mahtaakohan olla niin, että upseerien koulutamisessa on jäänyt pahasti taka-alalle tai jopa

kokonaan unohdettu muuan tärkeä oppiaine, nimittäin yhteiskuntaoppi? Nuoret upseerit ovat todennäköisesti seuranneet aikaansa, mutta pelkään pahoin, että tällaisen autoritäärisen laitoksen vanhempien vaikutus on niin ratkaiseva, että hekin vähitellen liukuvat taaksepäin, ja joitain edistyksellisiä hyvin pian nimitetään radikaaleiksi, oman pesän likaaajiksi ja puolustuslaitoksen etua ymmärtämättömiksi. Vaikka totuus on se, että emme tällä hetkellä itse näe niitä roskia, joita jokapäiväisen työmme keskellä on.

Emme osallistu

Sotilaan palvelus on usein rasittavaa. On mukavaa tulla iltaisin työpäivän päätyttyä kotiin, vetää mukava asu ylle, tohvelit jalkaan ja istahtaa nojatuoliin lukemaan päivän uutisia. Samalla voimme noitua kaikkia niitä epäkohtia, joita maanpuolustuksen alalla toteamme olevan, joita lehdetkin jatkuvasti toittavat milloin milläkin nuotilla.

Mutta olemmeko tulleet ajatelleiksi, että itsekin olemme ainakin osasyllisiä noihin moniin epä-

Harvinainen,
upea kuvateos

Suomen Marsalkan Mannerheimin ratsastajapatsas

Teos on nahkaselkäinen,
painettu kellertävälle
erikoistaidepainopaperille.
Teksti molemmilla koti-
maisilla kielillä.

Tilattavissa allaolevalla
osoitteella tai puhelimitse.

Hinta mk 50,—

JERMUN LP-KANSIO

muistoksi itselle
lahjaksi aseveljelle
tuliaisiksi tuttavalle

Kaksi lp-levyä kansiossa vain mk 30:—

JERMU sisältää 32 suosituinta ja alkuperäistä sota-ajan iskelmää ja laulua: mm. Sinne Jonnekin, Äänisen aallot, Eldankajärven jää, Pelko pois Rosemarie, Pikku Irmeli, Möttönen monnina, Särkyneitä toiveita, Kirje sieltä jostakin, Tellervo, Liisa pien, Sillanpään marssilaulu, Aseveikko, Muistoja Syväriältä, Kaarina, Sinäkö äiti, Orvokki, Älä sure tyttökulta, Pienet kukkivat kummut, Meripojan preivi, Suomi marssii jne.

Tilaa levyt alla olevalla lipukkeella lähettämällä se os. Maanpuolustuksen Tuki ry, P. Hesperiankatu 15 A, Helsinki 26. Näin tuet samalla maanpuolustustyötä.

Tuottaja: Pohjoismainen Sähkö Oy
Musiikkiosasto

MAANPUOLUSTUKSEN TUKI ry

Helsinki 26 P. Hesperiank. 15 A. P. 440 471

Leikataan tästä

TI LAUSLIPUKE

Tilaan kpl JERMU-KANSIO à 30,—.

Nimi

Osoite

(selvästi)

kohtiin. Että kuinka tuli sanottua? Aivan. Niin kauan kuin emme pyri vaikuttamaan myös muuten kuin harjoituskentällä, niin olemme kaikki syyllisiä tunnetun televisiomainoksen tapaan. Upseeri, joka ei henkilökohtaisella osallistumisellaan pyri tukemaan maanpuolustusta ja motivoimaan sen tarpeellisuutta, on rikkonut aikoinaan antamansa upseerivalan. Kadettikunta tuskin voi ryhtyä mihinkään toimenpiteisiin, koska näitä rikkojia on melko runsaasti ja muita ei siihen tehtävään löytyne.

Periaatteessa upseerin koulutuksen pitäisi olla siksi monipuolista ja perusteellista, että hän pysyy täysipainoiseen keskusteluun, esitelmöintiin, kirjoitteluun ja jopa tutkimuksiinkin monilla eri aloilla. Mutta onko tosiaan niin, että tämä on vain luuloa, eikä upseeri olekaan riittävän hyvin koulutettu? Ei asia sentään näin voi olla. Upseerikunta on ilmeisesti ilman tilanteenarvostelua suorittanut irtautumislukkeen ja pyrkii nyt määrätietoisesti välttämään kosketusta. Tämä on ehkä sinänsä hyvä, kun muistamme sen jälkeensä jääneisyyden, mikä meitä yhteiskunnallisissa asioissa vaijaa.

On vastaiskun aika

Olemme valtion virkamiehiä. Meidän on luonnollisesti oltava virkamiehinä solidaarisia työntaajamme kohtaan. Mutta samalla on muistettava, että yksityisinä kansalaisina meillä on vapaus lausua mielipiteemme. Ja loppujen lopuksi voidaan erästä tunnettua sanontaa muistellen todeta: me olemme osa valtiota. Koska sotilas ei voi julkisesti arvostella valtiota ja sen toimenpiteitä, piti hän sitten niistä tai ei, niin vaikuttaminen on suoritettava muita kanavia käyttäen. Tällä en tarkoita suhteita tai muita "keittiöportaita", vaan runsaan ja oikean maanpuolustustiedon jakamista kaikille kansalaisille kaikissa mahdollisissa ja jopa mahdollottomissakin tilanteissa. Yleiseen mielipiteeseen voidaan vaikuttaa vain riittävän tiedon avulla.

Erityisesti on valittavaan todettava, että kaikenkarvaiset radikaalit ja "rauhan rakastajat" ovat päässeet niin selvästi ja vahvasti esille, niinkuin nykyisin on asian laita. Meidän on pystyttävä näyttämään maanpuolustuksen vastustajille, että heidän väitteensä ovat vailla kaikkea perää. Tämä ei suinkaan tapahdu kaukaisiin historiaan tapahtumiin ja tosiasioihin vedoten, sillä me olemme useimmiten joko väärässä tai oikeumme pelkästään tunnuseikkoihin. Niillä e kummallakaan pitkälle pötkitä. Toisaalta on muistettava, että harvat loppujen lopuksi haluavat puolustuksen romuttamista. Useimmiten on kysymys sen muuttamisesta tai sen tarkoituksien tarkistamisesta.

Maanpuolustusta ja puolustuslaitosta on murennettu pala palalta. Heikkoukset on löydetty ja niihin on tartuttu hneesti kiinni. On kuitenkin merkille pantavaa, että löydöt eivät tavallisesti tapah-

VANHOJA RAHOJA ostetaan jatkuvasti

Maksan vuosiluvusta riippuen seuraavasti:

1 penni kuparia	2600 mk. kpl.
5 penniä kupari	2000 mk. kpl.
10 penniä kuparia	1500 mk. kpl.
25 penniä hopeaa	2400 mk. kpl.
50 penniä hopeaa	2500 mk. kpl.
1 markka kuparia	1900 mk. kpl.
1 markka hopeaa	7000 mk. kpl.
2 markka hopeaa	7000 mk. kpl.
Kultarahasta	2300 mk. kpl.
25 pennin setelistä	900 mk. kpl.
50 pennin setelistä	900 mk. kpl.
100 markan setelistä	900 mk. kpl.
500 markan setelistä	780 mk. kpl.
Ym. ym.	

Tässä mainitut hintaesimerkit arvokkaimista rahoista. Ostan kaikkia vanhoja rahoja vuosilta 1860—1962. Ostan myös ulkolaisia kolikoita ja suomalaisia postimerkkejä. Tilattavissa ostohintaluetteloni N:o 10 jossa kaikki rahat hinnoiteltu vuosiluvun mukaan. Voitte myös kirjoittaa mitä rahoja Teillä on jolloin teen tarjouksen mikäli rahanne antavat siihen aihetta. Tiedusteluihin vastauskuluiksi 1 mk.

Tarjotkaa!!

SEPPO MATTILA LOKERO 85 KOKKOLA

Tilaan seuraavat luettelot jälkivaatimuksella:

- Suomen metallirahat (Kaikki) 5 mk
- Suomen setelirahat (Kaikki) 3 mk
- Suomen postimerkit (Osa) 3 mk
- Venäjän metallirahat (Osa) 3 mk
- Ruotsin metallirahat (Osa) 3 mk

Nimi:

Lähiosoite:

Postitoimipaikka:

tuneet vasta siinä vaiheessa, kun tämä epäkohta on jo tiedostettu puolustuslaitoksen omassa piirissä. Laitos sinällään ei useinkaan voi lähteä esittämään vastineitaan tai väittelemään kiivailijoiden kanssa. Yleensä se ei liene edes tarkoituksen mukaista. Sen sijaan upseerikunta — sen yksityiset jäsenet — muodostaa sen säilän, jolla jaetaan pistoja takaisin. Tämä ei tapahdu suinkaan faaattisessa kiihkossa, vaan kuinka sen nyt sanoisi, kuten kenraaliluutnantti T J A Heikkilä, ”noin hie-man niskaansa nyökäyttäen”.

Hyvät upseeritoverit, on tullut vastaiskun aika! Tehtäköön maanpuolustus ja puolustuslaitos koko kansan asiaksi ja tukittakoon vastustajien suu heidän omilla aseillaan, toisin sanoen osoittamalla heidän väitteensä täysin vailla todellista pohjaa oleviksi.

Politiikan peikko

Koko itsenäisen Suomen ajan upseerit, kuten myös aliupseeritkin, ovat olleet paitsiossa poliittiseen toimintaan nähden. Tämä on johtanut siihen, että jatkuvasti nähdään politiikan peikko melkein pä kaikkialla sotaväen ulkopuolisissa asioissa. Siksi on oltava erittäin varovainen kannanotoissa, mitkä voisivat vaikkapa väärän koivun takaa sivuta politiikkaa.

En ole vakuuttunut onko tällainen poliittinen syrjintä ollut hyväksi, joskaan politiikan mukaan tulo ei näytä yhtään paremmalta. Länsi-Saksan ja Itävallan viimeaikaiset esimerkit antanevat jälkimmäisestä vaihtoehdosta ainakin erään, eikä suinkaan positiivisen kuvan. Joka tapauksessa se on yksi yhteiskunnan tärkeimpiä ilmentymiä, joka myös upseerikunnan tulisi ymmärtää oikealla tavalla. On se kyllä ihme, kun meillä jokaisella on ainakin jonkinlainen poliittinen mielipide, mutta sitä ei vain saisi lausua julki. Niin tyhmää upseeria tuskin onkaan, jolla ei olisi poliittisia ajatuksia. Tietenkään niitä ei tarvitse tuoda julki, mutta ei politiikkaa pidä joka käänteessä pelätä.

Vielä on muistettava, että puolustuslaitos on poliittinen väline. Se saa käyttövaransa poliitikoilta. He antavat sille myös tehtävän. Puolustuslaitos on mitä suurimmassa määrin riippuvainen politiikasta. On sitten taas aivan eri asia, ettei sen henkilökunta saa politikoida, mutta se ei silti saisi säpsähdyttää meitä joka kerta, kun poliittisista asioista tulee puhe. Tai paremminkin: aina kun me luulemme sen olevan politiikkaa.

Onko henki kuollut?

Tuskinpa viimeiseen viiteentoista vuoteen on montakaan upseeria uralle antautunut vain aatteen, velvollisuuden tai jonkun muun ylevän periaatteen vuoksi. Olemme materialistuneet. Tähän on ollut ensisijaisena syynä yhteiskunnallinen kehitys, joka on pakostakin vaikuttanut siihen nuo-

reen mieheen, joka ensimmäisen kerran aukaisi kadettikoulun oven ammattiaan aloittaessaan. Tuskinpa siinä mitään pahaa loppujen lopuksi onkaan, vaikka raha olisikin henkeä tärkeämpi. Mutta jos henkeä ei ole ensinkään, niin silloin on jo syytä huoleen!

Olisikohan mitään mahdollisuuksia saada entistä kadettihenkeä herätetyksi, tosin ehkä hieman uudessa muodossa? Kenties Kadettikunta voisi ryhtyä asiaa tutkimaan. Vain hengen avulla pystytään upseerikunta nostamaan taisteluun — sana on kenties liian voimakas — maanpuolustuksen ja puolustuslaitoksen hyväksi. Se ei ole vain meidän velvollisuutemme, vaan myös meidän oikeutemme!

Nyt meidän olisi vihdoinkin korkea aika ryömiä ulos kolostamme, tunkeutua yhteiskuntaan ja jäädä myös sinne. Mutta se ei tule koskaan onnistumaan, jollemme samalla ojenna kättämme ja luovu tietystä vanhoillisuudesta ja jäykkyyydestä. Samalla vastaiskukin tulisi muodostumaan vaikuttavammaksi ja tehokkaammaksi.

*Ask for
smooth
Bacardi rum*

ALKO N:O 165

Ron Bacardi tavaramerkki Bacardi & Co. Ltd yhtiön rekisteröimä

KADETTIKUNNAN 50. VUOSIKOKOUS OULUSSA 27. 3. 1971

Pääsihteeri evl evp O Lopmeri

Kadettikunta ry:n 50. juhlavuosikokous pidettiin Oulussa 27. 3. 1971. Hieman tavallista juhlavammin puittein järjestetty vuosikokouspäivä oli samalla tarkoitettu arvokkaaksi päätöstilaisuudeksi Kadettikunnan 50-vuotisjuhla-ajalle, jonka aloitti Helsingissä 27. 1. 1971 vietetty varsinainen 50-vuotisjuhla.

Kunniakäynti sankarihaudoilla

Varsinaisia vuosikokoustilaisuuksia edeltäneiden järjestelyvaiheiden ja valtuuskunnan kokouksen jälkeen aloitti itse vuosikokouspäivän kunniakäynti Oulun sankarihaudoille. Paikkakunnalle saapuneiden ja paikallisten kadettiupseereiden rintaman edessä laskivat Kadettikunnan seppeleen sankarimonumentille järjestön puheenjohtaja kenrm E Setälä, Oulun kadettiöirin puheenjohtaja maj P Prinkkilä ja evl evp V Rajakaltio Oulun piiristä. Oulun Varuskuntasoihtokunta vastasi tilaisuuden musiikillisista kehyksistä.

Avajaisjuhla

Juhlavuosikokouksen avajaisjuhla pidettiin Oulun kasarmin elokuvasalissa. Kadettikunnan lipun saavuttua "Ateenalaisten laulun" tahdittamana paikalle aloitti juhlaohjelman Oulun Varuskuntasoihtokunnan esittämä alkusoitto.

Tilaisuuteen saapuneet kutsuvieraat ja jäsenkunnan lausui tervetulleeksi kenrm Setälä. Hän totesi tervehdyspuheessaan, että 27. 1. 1971 Helsingissä vietetty 50-vuotisjuhla oli ensisijaisesti Kadettikunnan syntymäpäiväjuhla, jonka luonteeseen kuului paljolti menneen muistaminen ja kunnianosoitus mm järjestön perustajille. Sen sijaan juhlavuosikokousta on pidettävä luonteeltaan työn juhlanä, jossa enää vain siteeksi vilkaistaan taaksepäin ja suunnataan katse ensisijaisesti tulevaisuuteen ja sen asettamiin haasteisiin.

Tässä mielessä kenrm Setälä kiinnittikin puheessaan päähuomion Kadettikunnan toimintamuodoista virallisesti uusimpaan, maanpuolustusaatteelliseen työhön, joka nyt ollaan omaksuussa järjestön keskeiseksi toimintamuodoksi. Ympäristön virtausten heijastumana on viime aikoina herätty selkeästi tiedostamaan tämän työn merkitys juuri nyt ja tästä eteenpäin. Ei riitä, että upseeri on ikäänkuin "maanpuolustusaatteen mannekiini", vaan hänen on oltava luovan työn tekijä tällä-

kin sektorilla. Upseerin on asetettava asiantunteuksensa kanssaihmistensä käyttöön myös julkisella foorumilla maanpuolustusmyönteisyyden edistämiseksi ja -kielteisyyden kumoamiseksi.

Puheensa lopuksi kenrm Setälä totesi, että Kadettikunnan toimintamuodoista vanhin, nimittäin toiminta jäsenistön ja koko upseerikunnan yhtenäisyyden edistämiseksi, yhdentyy tänä ajankohdalla suurestikin toimintamuodoista uusimpaan, maanpuolustusaatteelliseen työhön. Siten on ikäänkuin konkretisoitu se ajatus, jota tarkoitetaan, kun puhutaan Kadettikunnasta aatteellisena yhdistyksenä.

Tervehdyspuhetta seuranneen perinteellisen rukousaktin piti tällä kerralla oululainen kenttävasti V Hämmäläinen ja juhlaesitelmän Oulun Yliopiston professori K Julku aiheenaan "Täyssinän rauhan rajan kulku Pohjois-Suomessa". Erittäin mielenkiintoisessa esitelmässään professori Julku selvitti tähän asti sangen ylimalkaisesti tunnetun ko rajaosuuden yksityiskohtaista kulkua Kainuun ja Itä-Lapin alueilla. Juhlaesitelmän molemmin puolin kuultiin alikersantti P Kortesuoman sellosooloja, kapt O Suorsan lausuntaa sekä Oulun Varuskuntasoihtokunnan esityksiä.

Edelleen kuului avajaisjuhlan ohjelmaan Kadettikunnan pienoislipun luovutus Oulun kaupungille. Lipun luovutti kenrm Setälä ja otti vastaan kaupunginvaltuuston puheenjohtaja, maisteri J Mäkelä.

Valtuuskunnan jäsen ev E Juntunen ilmoitti Kadettikunnan Kultaiseen Kirjaan kuluneena toimintavuonna merkityt. Nämä olivat

- kunniajäseniksi 27. 1. 1971 kutsutut kenrm evp Yrjö Valkama, evl evp Ragnar Gröning, ev evp Urho Tähtinen ja ev evp Aladar Paasonen,
- kenraalien arvoluokkaan kohonneet kenraalimajurit Erkki Setälä, Kai Sarmanne, Holger Krogerus, Väinö Salmela, Olavi Kaakinen ja Unto Mielonen sekä
- Kadettikunnan ansiomerkin saaneet evl evp Runar Boijer, kenrm evp Börje Backström, ev evp Osmo Lehtosuo, maj evp Kaarlo Tuurna, ev evp Veikko Pesonius, kapt Antero Mäkipää, maj evp Vincent Lundström, ev evp Kalle-Sulo Laakso, evl evp Mauri Sikio ja maj evp Nils Stolpe.

Valok. U Laukka

Vuosikokouksen osanottajat kunniakäynnillä Oulun sankarihaudoilla.

Kultaiseen Kirjaan merkittyjen tultua näin todetuksi ilmoitti hallituksen jäsen ev evp N Riuttala Kenraali Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiön tä-

nä vuonna myöntäneen seuraavat palkinnot ja apurahat:

1) Teoksista			
"Pelko ja pakokauhu"	maj evp E Mielonen	mk	3.000,—
"Talvisodan ihme"	ev evp M Aarnio	mk	1.500,—
"Nuoret kotkat taistelujen taivaalla"	ev evp J Karhunen	mk	500,—
"Kärkimiehet"	ev evp J Karhunen	mk	400,—
2) Kirjoituksista			
"Kiinan ja Neuvostoliiton suhteet"	maj A Lauri	mk	250,—
"Reserviupseerikoulutus ulkomailla"	maj A Lauri ja
maj V Vesterinen	mk	200,—
3) Apurahan tutkimusmatkaa varten Tukholmaan evl evp C-B Petander		mk	1.200,—

Vuosikokouksen avajaisjuhlasta lähetettiin tervehdyssähkeet tasvallan presidentille, puolustusministerille, puolustusvoimain komentajalle, Kadettikunnan kunniajäsenille sekä edesmenneiden kunniajäsenten elossaoleville puolisoille.

Tilaisuus päättyi yhteisesti laulettuun Maamme-lauluun ja Kadettikunnan lipun juhlalliseen poistumiseen.

Vuosikokous

Kadettikunnan puheenjohtaja kenrm Setälä avasi järjestön varsinaisen vuosikokouksen, jossa oli läsnä 70 jäsentä eri kadettiipiireistä. Valtakirjoin oli lisäksi edustettuna 1001 jäsentä.

Kokouksen avausta seurasi Kadettikunnan ansiolevykkeiden luovutus paikallaoleville levyk-

keensaajille. Ansiolevyke todettiin myönnetyn pvm:llä 27.3.1971

- 1) Kadettikunnan 50. juhlavuotena pitkäaikaisesta toiminnasta Kadettikunnan tarkoituserien hyväksi sekä järjestön tukemiseksi evl evp Ville Rajakaltiolle, maj evp Heikki Paloheimolle, evl evp Väinö Hahtelalle, maj evp Aksel Martelle, ev Yrjö Pohjanvirralle
- 2) tehokkaasta toiminnasta Kadettikunnan hallinto- ja työelimissä määrätyn ansiopisterajan ylittäen evl Armas A Salinille, ev Magnus Haaksalolle, komkapt Yrjö Haloselle, maj Pertti Jokiselle, kom Jan Klenbergille.

Lisäksi todettiin ansiolevyke myönnetyksi 1.3.1971 järjestön vt sihteerin tehtäviä sotien aikana erityisen uhrautuvasti ja ansiokkaasti hoitaneelle rva Helvi Huhtalalle.

Ansiolevykkeiden jaon jälkeen valittiin kokouksen puheenjohtajiksi kenrm E Setälä ja ev E Koivisto.

Ensimmäisenä varsinaisena vuosikokousasiana otettiin esiin vuoden 1970 toimintakertomus. Sen käsittely aloitettiin toteamalla Kadettikunnasta kuluneen toimintavuoden aikana kuolleiden 30 kadettitoverin nimet. Heidän muistoaan kunnioitettiin hetken hiljaisuudella.

Itse vuosikertomus hyväksyttiin huomautuksitta. Samoin hyväksyttiin vuoden 1970 tilinpito — tilintarkastajien suosituksesta — ja myönnettiin hallitukselle vastuuvapaus. Tähän liittyen vuosikokous esitti hallitukselle kiitokset keskitetyn jäsenmaksuperinnän johdosta saavutetusta normaalista paremmasta taloudellisesta tuloksesta.

Seuraavana asiana otettiin käsiteltäväksi vuoden 1971 toimintasuunnitelma. Sen käsittely sai kokoukselta ansaitsemansa huomion, jota osoittaa yli 30 käytettyä asiallista puheenvuoroa. Ne olivat omiaan tarkentamaan ja tehostamaan toimintasuunnitelmaehdotuksen tärkeimpiä kohtia sekä evästäämään uutta hallitusta toiminnassaan. Lopullisesti hyväksyttiin toiminnan päämääräksi vuonna 1971

- ensisijaisesti jäsenistön maanpuolustusaatteellinen aktivointi sekä maanpuolustusmyönteisyyttä edistävä ja -kielteisyyttä kumoava vaikuttaminen yleiseen mielipiteeseen,
- järjestön tarkoituserien tehokkaan toteuttamisen vaatimien järjestötoiminnallisten edellytysten edelleenkehittäminen yhteistoiminnassa Upseeriliiton kanssa sekä korostaen järjestön vapaaehtoista aatteellista luonnetta sekä

KADETTIPATSAS

on jälleen saatavissa

Professori L Leppäsen veistämän ja Kadettioppilaskunnalle kaikkine oikeuksineen lahjoittaman kadettipatsaan valmistus on jälleen saatu käyntiin. Patsasta voi tilata Kadettikoululta os Helsinki 86, puh 12581/473.

Patsas on valmistettu kirjasinmetallista, tummaksi maalattu ja 52 cm korkea. Patsaan hinta on 300 mk + mahdolliset lähetyskulut. Myynnistä koituvat varat käytetään Kadettioppilaskunnan työn tukemiseksi.

Patsas sopii erinomaisesti upseerijärjestöjen kerho- ja kokoushuoneistojen sisustamiseen sekä arvokkaaksi lahjaksi järjestöille, yhteisöille ja yksityisille henkilöille.

— kaikkien voimassaolevien, vuosikokouksessa toimeenpantaviksi päätettyjen sekä normaaliin ylläpitotoimintaan kuuluvien tehtävien ja toimintojen tehokas ja taloudellinen läpivienti.

Tämän jälkeen oli käsittelyvuorossa hallituksen ehdotus talousarvioksi. Se hyväksyttiin ja siihen liittyen mm seuraavaa:

1. Jäsenmaksu vuonna 1971 on entisen suuruisen eli mk 12,— ja piirimaksu kaikkien piirien osalta mk 3,—.

2. Jäsenmaksusta ovat vuonna 1971 vapaat kaikki samana vuonna Kadettikoulusta (vast) valmistuneet upseerit.

3. Liittymismaksua ei peritä ensinkään lukuunottamatta eronneiden jäsenten uudelleenliittymisen yhteydessä hallituksen harkinnan mukaan perittävää, mm erossaolovuosien mukaan määrättyä, korkeintaan mk:n 36,— (= 3 erovuotta à 12,—) liittymismaksua.

Kun oli todettu Suomen Marsalkka Mannerheimin Kadettisäätiön ja Kenraali Hannes Ignatiuksen Kadettisäätiön vuosikertomusten sisältö, siirryttiin järjestön toimihenkilöiden vaaliin.

Kadettikunnan puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti edelleen kenraalimajuri

Erkki Setälä ja varapuheenjohtajaksi edelleen evl evp Usko Sakari Haahti. Hallituksen uusiksi jäseniksi valittiin

ev Magnus Haaksalo, ev evp Niilo Riuttala, evl Armas A Salin, kapt evp Eugen Hammarén, kapt Matti Savonjousi, kapt Matti Eronen, kaptl Tapani Talari, ylil Esko Viinikainen.

Valtuuskuntaan valittiin hallituksen jäsenten lisäksi

ev E Korpikoski (Hki), ev M Uotinen (Hki), kapt A Mäkipää (Hki), evl evp S Östenson (Hki), ev Y Pohjanvirta (Turku), ev E Koivisto (Oulu), ev E Juntunen (Joensuu), evl P Kosonen (K-Suomi), evl W Stewen, (T-saari), maj A Maunula (Kouvola), maj K Tuurna (P-Häme), evl O Tikka (H-linna), evl R Savolahti (Lahti), maj V Rutanen (Vaasa), kapt J Paakkinen (Lappi).

Tilintarkastajiksi valittiin evl evp A E Ahola, evl evp P K Heino ja evl evp U K Leh-tonen sekä heidän varamiehikseen evl evp K Mäntylä ja evl evp EU Seitola.

Toimihenkilöiden vaalin jälkeen vuosikokous hyväksyi yksimielisesti ja lisäkeskusteluitta Kadettikunnan uudet säännöt samassa muodossa kuin ne oli ensi kerran hyväksytty kokouksessa 11. 12. 1970.

ROY FINRAIL LTD

Pohjoinen Esplanadikatu 33, Helsinki 10
puh. 65 72 71, 65 28 15
telex 12-1626

RAUTATEITSE

SUOMESTA • SUOMEEN • SUOMEN KAUTTA

SUOMEN RESERVIUPSEERILIITTO R. Y. 40-VUOTIAS

KADETTIKUNTA JA KYLKIRAUTA ESITTÄVÄT
KUNNIOITTAVAT ONNITTELUNSA VELJESJÄRJESTÖLLE

Hallituksen esityksestä hyväksyttiin uusiksi kadetti-piireiksi Valkealan varuskunta ympäristöineen (Valkealan kadetti-piiri) ja Säskylän varuskunta ympäristöineen (Säskylän kadetti-piiri). Samalla hyväksyttiin Korian kadetti-piirin lakkauttaminen ja sen jäsenten kuuluminen tästä lähtien Kouvolan kadetti-piiriin.

Vuosikokous totesi eri kadetti-piirien toimintamuodot vuonna 1971 seuraaviksi:

1) Järjestötoiminnallisia piirejä piiritoimikuntineen ja sääntömääräisine vuosikokouksineen ovat Helsingin, Pohjois-Uudenmaan, Lahden, Hämeenlinnan, Turun, Pirkka-Hämeen, Kouvolan, Etelä-Karjalan (ent Lappeenrannan), Mikkelin, Kuopion, Joensuun, Vaasan, Oulun ja Kainuun piirit.

2) Alueellisia piirejä, joiden toimielimenä on lähinnä vain yhteysmies, ovat Tammissaaren, Riihimäen, Hangon, Merivoimien, Porin, Niinisalon, Keski-Suomen, Savonlinnan, Haminan, Seinäjoen, Kokkolan ja Lapin piirit.

3) Uudet piirit (Säskylä ja Valkeala) ilmoittavat toimintamuotonsa myöhemmin.

Seuraava vuosikokous päätettiin alustavasti pitää Helsingissä.

Varsinaisen vuosikokouksen päätteeksi kiitti puheenjohtaja kokouksen osanottajia

asiallisista ja rakentavista puheenvuoroista, jotka olivat omiaan selkeyttämään toiminnan perusteita ja evästämään uutta hallitusta tulevalle toimintavuodelle. Hänen sanoihinsa vastasi Pohjois-Suomen Sotilasläänin komentaja kenri M Sisto kiittäen kokouksen puolesta sen puheenjohtajia.

Vuosikokousta seurasi välittömästi Kadettikunnan maanpuolustusaatteellisen jaoston ev evp N Riuttalan johdolla järjestämä paneelikeskustelun esitys. Mielenkiinnolla seuratun esityksen tarkoituksena oli tuoda esiin niitä haasteita, joita nykyajan maanpuolustuskeskusteluun osallistuttaessa ja sitä käytäessä tulisi ottaa huomioon.

Iltajuhla

Kadettikunnan vuosikokouspäivän päätelilaisuudeksi oli Oulun kadetti-piiri järjestänyt Oulun Upseerikerholla illallistanssiaiset. Epäilemättä olivat illan isännät ja juhlayleisö onnistuneet oikealla tavalla yhdistämään juhlavuuden ja rattoisuuden vanhan kerhon muistorikkaaseen ympäristöön. Sanalla sanoen oli tavoitettu perinteisen kadettijuhlan henki sen parhaassa mielessä. Siitä, samoin kuin koko vuosikokouspäivän onnistuneesta läpiviennistä, osoitti Kadettikunnan puheenjohtaja kiitoksen sanansa Oulun kadetti-piirille ojentaen samalla piirille Kadettikunnan pienoisiivirin upseerikerholla säilytettäväksi.

KADETTIUPSEERI!

Joko olet

hankkinut

KADETTIMATRIKKELIN?

Kannattaa tutustua!

MUISTOJEN ILTA

Everstiluutnantti A A Salin

Puolustusneuvostosta v 1933 otettu valokuva. Edessä muistojen illassa sytytetyt kynttilät.

Itsenäisen Suomen puolustusvoimien osalta oli 1930-luku paljolti vielä urilleen hakeutumisen aikaa. Vähiten ei suinkaan ollut tässä mielessä tekemistä puolustuksemme taloudellisten kysymysten parissa, sillä olihan eläminen tämän kymmenluvun aikuun asti — lukuunottamatta meri- ja ilmavoimissa aikaansaatuja hankintoja — tapahtunut lähes kokonaan vapaussodassa saaduilla materiaalivarastoilla. Varastot kuitenkin hupenivat käytössä ja pakkotila ajoi uusiin ratkaisuihin.

Vuonna 1931 uusittiin Puolustusneuvosto vuonna 1924 määrätystä kokoonpanostaan ja sen yhtenä päätehtävistä oli myötävaikuttaa edellisenä vuonna päätetyn puolustusbudjetin toteuttamisessa. Tässä vuoden 1930 budjetissa oli tehty periaatepäätös, jonka mukaan puolustustarkoituksiin oli myönnettävä varoja 6 vuoden aikana yhteensä 700 miljoonaa silloista markkaa. Ohjelma, jonka tarkoitus oli poistaa vain kaikkein huutavin puute ja jota m.m. sen vuoksi nimitettiin hätäohjelmaksi, lykkääntyi jo alun alkaen pulavuosien vuoksi ja Talvisotaan mentäessä oli paljon vielä kesken.

Näitten pulmien parissa joutui silloinen Puolustusneuvostomme painiskelemaan ja sen erästä koollaolosta otetun valokuvan oli Uudenmaan

Prikaatin Kilta valinnut kokouksensa asiasisällöksi pitäessään 12.3.1971 vuosikokoustaans Katajanokan Kasinolla. Kohteeksi valittu kuva (joka on mm. kirjassa "Suomen Marsalkka", Otava, sivut 62—63, prof Herman Gummeruksen v 1937 julkaiseman elämäkertateoksen lyhennelmä) esittää Puolustusneuvostoa ja eräitä Helsingin seudun korkeimpia sotilashenkilöitä tasavallan presidentti P E Svinhufvudin vieraina 18.3.1933. Kuvassa on presidentin lisäksi 35 muuta henkilöä, ja nyt näistä 36 mukana olleesta on elossa enää vain 9. Uudenmaan Prikaatin Kilta oli halunnut kunnioittaa näitten poismenneitten miesten työn muistoa kutsuessaan heidän omaisiaan ja kuvassa olevista vielä elossa olevat tai heidän edustajansa tähän muistojen illtaan. Killan puolesta selosti yksi mukana olleista — kaupunginjohtaja Eric v Frenckell — tilannetta keväällä 1933 kertoen m.m. missä merkeissä kuvassa oleva henkilökunta oli presidentin luo kutsuttu.

Killan jäsen, kapt evp N Saarniala loi tämän jälkeen lyhyen katsauksen kunkin poismenneen elämäntyöhön ja asianomaisen omaiset tai läheiset ystävät sytyttivät sen jälkeen kuvasta otetun suurennuksen alle kynttilän. Näin saivat kynttilänsä

— ev K H Kekoni,
— insev A Huuri,
— kenrl J E Lundqvist,
— ev N Tötterman,
— kenrm A S Heikinheimo,
— ev V H Palojarvi,
— ev J H Heiskanen,
— kenrl J W Hägglund,
— kenrl W E Tuompo,
— jvkenr A E Heinrichs,
— komkapt E O Ekman,
— kenrm G V Gustafsson,
— kenri E F Hanell,
— kenrm L A M Grandell,
— ev V S Manjanen,

silloin Tas Pres:n vanhempi adjutantti
" PIM:n tväl-os:n päällikkö
" eversti ja ilmavoimien komentaja
" Helsingin komendantti
" eversti ja jv:n tarkastaja
" Sk. Y:n esikuntapäällikkö
" 3. D:n komentaja
" eversti ja Uud. Sl:n komentaja
" eversti ja YE:n knto-os:n päällikkö
" eversti ja I.D:n komentaja
" RL:n komentajan apulainen
" eversti ja PIM:n int-os:n päällikkö
" eversti ja UR:n komentaja
" eversti ja YE:n järj- ja lkp-os:n päällikkö
" everstiluutnantti ja RT 1:n komentaja

- jvkenr O O Olenius,
- ev E B Schauman,
- evl K E Levälähti,
- ev L Stark,
- kenrm G F Palmroth,
- jvkenr H Öhqvist,
- kenrl K L T Malmberg,
- tykkenr V P Nenonen,
- jvkenr K R Walden,
- puolmin A A Oksala,
- pres P E Svinhufvud,
- Suomen Marsalkka C G E Mannerheim,

Tämän jälkeen seurasi elossa olevien vuoro. Kaupunginjohtaja, diplomi-insinööri, reservin majuri Eric v Frenckell'in (silloin eduskunnan puolustusasiainvaliokunnan puheenjohtaja ja

- ev C G R v Kraemer,
 - ev P O Ziliacus,
 - kenrl V L R Valve,
 - evl B L Söderström
- ev O B H Nordenswan,

- silloin eversti ja PIM:n kansliapäällikkö
- ” everstiluutnantti ja NylS skp:n päällikkö
- ” Hel skp:n vt päällikkö
- ” PIM:n tekn-os:n päällikkö
- ” Rv Pr:n komentaja
- ” kenraalimajuri ja 2.D:n komentaja
- ” kenraalimajuri ja suojeluskuntien päällikkö
- ” kenraaliluutnantti ja tyk:n tarkastaja
- ” kenraalimajuri res ja PN:n jäsen
- ” puolustusministeri ja PN:n jäsen
- ” Tasavallan Presidentti
- ” ratsuväen kenraali ja PN:n puheenjohtaja

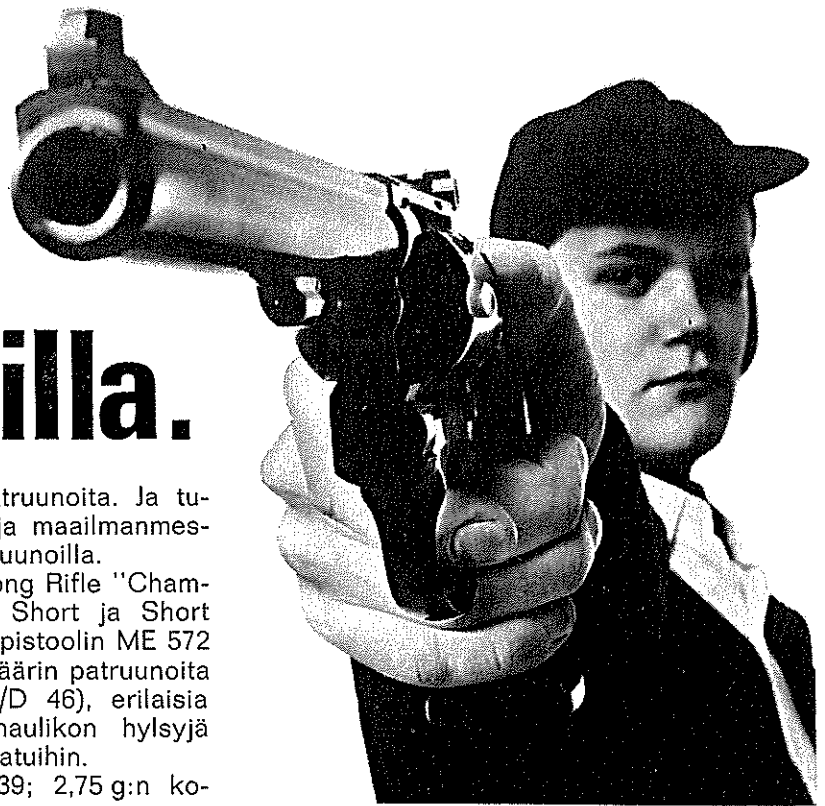
reservin luutnantti) esittelyä seurasi sitten elossa olevien työn ja saavutusten esittely, jotka korkean ikänsä, sairauden tai muiden syiden vuoksi eivät olleet voineet kutsua noudattaa. Heitä olivat

- silloin YE:n kulkulaitostoimiston päällikkö
- ” SKK:n johtaja
- ” eversti ja merivoimien komentaja
- ” majuri ja Tas Pres:n nuorempi adjutantti
- ” SVK:n komentaja.

Tarkasti. Lapuan patruunoilla.

Huippuampujat käyttävät Lapuan patruunoita. Ja tuloksia syntyy. Olympiakultamitaleja ja maailmanmestaruuksia. Tasalaaatuisilla Lapuan patruunoilla. Pienoiskiväärin patruunoita kal. 22 Long Rifle "Championship" ja "Match Grade" sekä Short ja Short Indoor. Joka aseeseen. Huom! Vapaapistoolin ME 572 ja SE 570 ammuttiin lapualaisilla. Kiväärin patruunoita (huom! tarkkuuspatruuna 7,62x53 R/D 46), erilaisia metsästyspatruunoita, messinkisiä haulikon hylsyjä sekä luoteja ja hylsyjä eri patruunalaatuihin. Hirviampujille hirviratapatruuna 5,6x39; 2,75 g:n kovaippaluoti, lähtönop. 1100 m/s. Isopistoolimiehille revolveripatruuna kal. .38 Special, lyijyluoti Wad cutter, paino 9,6 g. Sekä kal. .32 S & W Long, luoti 6,35 Wad cutter.

Tutustukaa esitteeseemme alan liikkeissä.

LAPUAN
PATRUUNATEHDAS
Lapua

Lääkennrm V F Linden'in (silloin Sotaväen yli-lääkäri) esitettyä lähinnä anekdootinomaisia muistikuvia 1930 luvun tapahtumista päättyi tilaisuus kahden kenraalin loppupuheenvuoroihin. Kenrl K L Oesch (silloin kenraalimajuri ja YE:n päällikkö) selvitti kuvanottovuonna (1933) voimaanastunutta aluejärjestelmää, mihin se rakentui ja mihin sillä pyrittiin ja lopuksi piti aakkosistonkin mukaan viimeinen kuvassa mukana olleista kenrl H V Österman (silloin kenraalimajuri ja Sotaväen päällikkö) loppupuheenvuoron selvittäen niitä monia vaikeuksia, mitä puolustusvoimemme silloisella johdolla oli sen pyrkiessä rakentamaan puolustusvoimiamme kestävämmän tulevia koettelemuksen kausia.

Uudenmaan Prikaatin Killan "Muistojen ilta" oli päättynyt. Se ei ollut yksinomaan kunnianosoitus niille poismenneille tai vielä elossa oleville miehille, joita kuva 18.3.1933 otetusta tilaisuudesta esittää. Se oli kappale Suomen vast'ikään elämää historiaa ja se oli kunnianteko myös kaikille niille, jotka myötävaikuttivat maanpuolustushengen kasvuun ja materiaalisten mahdollisuuksiemme lisääntymiseen niin, että me sittenkin jaksomme kestää Talvisodan ankaran paineen lähes yksin.

Viihtyisän asumisen paikaksi
Tampereella

UIMAHALLITALO

Pirkankatu 10—12

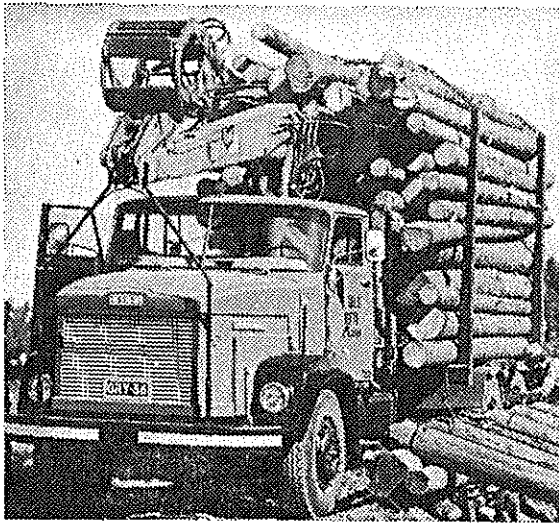
— Ravintola	— Uimahalli
— Hotelli	— Hieronta
— Pesulat	— Saunat

Mannermaisena tason seksiyökerho. Ennen-näkematöntä strip-teasea. Uusi rohkea ohjelma joka kuukausi. Rulletti. Seksibaari kaunottarineen. Avoinna klo 04:ään.

Dipolissa myös erikokoisia kabinetteja ja saleja kokouksiin ja ravintolatilaisuuksiin.

Luolamies

DIPOLI P. 466 464 OTANIEMI

SISU

Maailman valioluokkaa

OY Suomen Autoteollisuus AB

RASKAAT yleiskuljetukset

vaativat vankan kaluston. Jyry-Sisu R-141 tai R-142 on sovelias auto sekä raaka-aineiden että valmiin tavaran kuljetukseen puutavaran; nesteiden, maa-ainesten tai maantieliikenteen ollessa kyseessä. Suositeltava auto sekä nappina että puoliperävaunun tai täysperävaunun vetäjänä.

Akselivälit:
kaksiakseliset mallit
4350 ja 4650
kolmeakseliset mallit
3800 + 1200
4050 + 1200
4650 + 1200
5050 + 1200

Moottorit
218 hv
265 hv
295 hv
(Rolls-Royce)

Annamme mielellämme esitteen sekä tarjouksen.

OY ARWIDSON & Co AB
Helsinki

AURAMO OY
Helsinki

ERMACO OY
Helsinki

FINTEL Ky
Helsinki

HOTELLI HAAGA
Helsinki

HAAPANIEMEN SAHA — E. SARASTE
Viitasaari

HELSINGIN MYLLY OY
Helsinki

HELSINGIN PUHELINYHDISTYS
Helsinki

HIITTENHARIJUN MOTELLI
Harjavalta

PUUTAVARALIIKE OY J IVAKKO
Helsinki

OY JUSLA AB
Turku

KASVINSUOJELU OY
Helsinki

KERAVAN KIRJAKAUPPA
Kerava

KESKINAINEN HÄMEEN
VAKUUTUSYHTIÖ
Hämeenlinna

KINOSTO OY
Helsinki

KUORMA-AUTOJEN TILAUSKESKUS-
YHDISTYS (KTK)
Helsinki

LAATUBETONI OY
Helsinki

LAPINLEIMU OY
Kilisa-tuotteita
Toijala

LUMIVALKO OY
Turku

MEDIPOLAR OY
Oulu

MUSTAN HÄRÄN GRILLI
Mäkelänkatu 52
Helsinki 51

RAVINTOLA MYSSY
Tampere

ORION-YHTYMÄ OY
LÄÄKETEHDAS ORION
Helsinki

PAINOTARVIKE OY
Helsinki

PRINTAL OY
Helsinki

SIERAVUOREN LOMAKYLÄ
Eura — Honkilahti

OY SOFFCO AB
Helsinki

SUOMEN HOYRYLAIVA OY
Helsinki

SUOMEN PALLOLIITTO
Helsinki

SUOMEN RAKENNUSTEOLLISUUS-
LIITTO r.y.
Helsinki

SUOMEN SELLULOOSAYHDISTYS
Helsinki

SUOMENSELÄN AUTO
Virrat

TEMET OY
Helsinki

TEOLLISUUSSANOMAT
Helsinki

TUOTTAJAIN KONE OY
Helsinki

TURUN HOPEA
Turku

METALLITEHDAS WINTER
Korso

YLHÄISTEN TEHTAAT OY
Salo

Taistelukentän uusia aisteja

Kapteeni P. Lehtimäki

Amerikkalaisessa sotilaskielessä on viime vuosina yhä yleisimpänä esiintynyt sana STANO. Sanakirjasta on turha etsiä sille suomenkielistä vastinetta, sillä sanana se ei merkitse mitään. Vasta kun oivaltaa STANO:n olevan sotilaslyhenteen siitä tulee mielekäs, sillä STANO muodostuu englanninkielisten sanojen Surveillance, Target Acquisition ja Night Observation alkukirjaimista. Suomeksi käännettynä STANO-järjestelmää voidaan kutsua valvonta- ja maalinpaikantamisjärjestelmäksi. Tämän järjestelmän avulla pyritään valvomaan miehittämättömiä taistelualueita ja hankkimaan tietoja vihollisten laadusta, vahvuudesta ja liikkeistä, jotta voidaan toimia vihollista vastaan tehokkaimmalla tilanteeseen sopivalla tavalla.

Monet STANO-järjestelmän välineet ja menetelmät ovat vanhoja ja yleisesti tunnettuja. Tällaisia ovat mm maavalvontatutkat, valokuvausmenetelmät, etulinjatelevisiot sekä valo- ja paukkuhälyttimet. Mutta viime aikoina on STANO-järjestelmässä otettu käyttöön joukko uusia laitteita, joista käytetään yleisnimitystä erilliset maavalvontalaitteet. Näitä ovat seisminen-, akustinen-, magneettinen-, infrapuna-, paino- ja liikahdusilmaisint. Yhteistä näille ilmaisimille on se, että kaikkien niiden toimintaperiaate on tavalla tai toisella käytössä siviilielämän palveluksessa ja että kysymys itseasiassa on vain sotilaallisista sovellutuksista. Koska nämä ilmaisimet ovat varsinkin Vietnamin osoittautuneet tehokkaiksi on syytä käsitellä niitä hieman tarkemmin.

Seisminen ilmaisin

Ilmaisint toimii samalla periaatteella kuin seismografi. Yhdysvaltain maavoimissa on kehitetty kahden eri tyyppiä seismistä ilmaisinta

GSID, joka on maahan kiinnitettävä laite, ja ADSID, joka on pudotettava ilmaisin. Molemmat reagoivat värinästä, joka aiheutuu ihmisen kävellessä tai ajoneuvon liikkuaessa läheisyydessä. Ilmaisimet pystyvät paljastamaan ihmisen 30 metrin ja ajoneuvon 300 metrin etäisyydeltä ja antamaan hälytyksen radiolla.

Akustinen ilmaisin

Akustinen poiju (ACOUBUOY) on kehitetty jalkaväen käyttöön ja se toimii mikrofoniperiaatteella. Laite asennetaan puuhun ja se lähettää ympäriltään ihmisen normaalia kuuloa vastaavalla etäisyydeltä sieppaamansa äänet. Ajoneuvon moottorin ääni kuuluu noin 300—400 m:n päästä.

Magneettinen ilmaisin

Magneettinen ilmaisin (MAGID) on sovellutus miinaharavasta. Laite antaa hälytysmerkin heti kun metallinen esine kuten ase, kenttälapio, ajoneuvo tms tulee sen magneetikenttään. Valvontasäde on kohteesta riippuen aina 15 m:iin asti. Laite, joka on asennettu vihollisen ajouran varteen, saattaa olla hyvin tehokas tiedusteluväline, sillä sen avulla voidaan laskea vihollisen ajoneuvojen määrä ja, jos käytetään useampia ilmaisimia, myös ajosuuntaa.

Infrapunahälyttimet

Koska infrapunailmaisint on jo vaikkein tunnettu suomenkielisenä terminä tarkoittaen infrapunavalonheittimen paljastajia, on tässä puhuttava infrapunahälyttimistä, joita on sovellettu käyttöön kahdelle toimintaperiaatteella, aktiivisella ja passiivisella. Aktiivinen ip-hälytint (IID) lähettää jatkuvaa ip-sädettyä tiettyyn suuntaan jopa 1000 m:n päähän ja hälytint toimii heti, kun

jokin katkaisee säteen. Hälytint kuuluu valvonta-asemalle, jolloin tiedetään jonkin ylittäneen valvontalinjan tai -alueen.

Toinen ip-hälytint toimii passiivisena. Tämä PIRID-niminen hälytint toimii heti, kun jokin kohde yllättäen muuttaa ympäristön lämpötilaa. Laite on hyvin herkkä, sillä ihmisen lähestyminen aktivoi sen 15 m:n päästä. Toisin sanoen ihmisestä huokuva lämpö saa laitteen antamaan tiedon valvonta-asemalle.

Painoilmaisint

Joillakin huoltoasemilla on ajortaan upotettu nesteellä täytetty letku, jonka päässä on kello. Paineen muuttuessa letkussa, esimerkiksi auton kulkiessa sen yli, kello soi ja asemanhoitaja saa täten tiedon asiakkaan saapumisesta. Sotilaskäyttöön tämä periaate on sovellettu nk tasapainoitettu painejärjestelmässä (BPS). Siinä upotetaan kaksi vedellä täytettyä samansuun-

**Yhä
turvallisempi**

**ELITE
MALLI-71**

Pikkuauton hinnalla saatte Eliten — tilavamman, turvallisemman. Mukavampaa, varmempaa, ennen muuta turvallisempaa ajoa. Terästätyt. Ja vuoden 1971 mallin terästyksiset sattuavat silmäänkin. Niitä on turvallisen paljon. Tulkaa tutustumaan. Kokeilkaa Elite 1500 M — se on mukava kokemus.

**Maahantuojat
OY KONELA AB**

taista putkea noin 1/2 m:n syvyyteen. Putket on yhdistetty hälyttilaitteistoon, joka toimii lähettämätiedon valvonta-asemalle, heti kun maanpintaa putkien lähellä rasitetaan kuormalla.

Liikahdusilmaisoin

Siviilielämän palveluksessa on jo pitkään ollut murtohälyttimiä, jotka toimivat heti, kun niitä liikuteataan. Sotilassovellutuksena on alettu käyttää tätä samaa periaatetta valmistamalla ääneton virityksen laukeamisjärjestelmä (NBB), joka

on rakennettu kiveä tai puunoksaamuistuttavan kotelon sisään. Laite on niin herkkä, että kun sitä siirretään vaikka vain millimetrin verran se alkaa lähettää hälytysmerkkiä, jonka vastaanottoasema kuulee ja antaa hälytyksen edelleen joukoille.

Edellä esitettyjä ilmaisimia ja hälyttimiä ei yleensä käytetä yksinään, vaan niistä luodaan koottu hälytinjärjestelmä, johon tulevien ilmaisimien määrä ja laatu määräytyvät valvottavan alueen ja vallitsevan tilanteen mukaan. Hyvin

suunnitellulla ilmaisinjärjestelmällä pystytään selvittämään alueelle tukeutuneen vihollisen määrä, laatu sekä kulkusuunta ja -nopeus. Täten on helppo ryhtyä tehokkaihin vastatoimenpiteisiin esimerkiksi tykistön tulta käyttäen, sillä maalin koordinaatit hälytysjärjestelmä antaa hyvin tarkasti. Suurin hyöty STANO-järjestelmästä on kuitenkin siinä, että sillä riistetään viholliselta käyttömahdollisuus tärkeimpään sodan periaatteeeseen — yllätykseen, pääsemiseen.

LÄHDE: Infantry N:o 4/1971.

RAVISTELUA

LUENKO VAI HEITÄNKÖ PAPERIKORIIN

saattaa eräiden kertomusten perusteella päätellä joidenkin puntaroi-
van saatuaan tämänkin Kylkirau-
dan käteensä. Perusteluna tälle ase-
telmalle esitetään usein syytös lat-
teudesta, suppea-alaisuudesta, van-
hoillisuudesta ja ties vaikka mistä.
Sama syytös kohdistuu tosin lähes
kaikkiin järjestölehtiin. No, saattaa-
han näissä syytöksissä olla perää-
kin, mutta eikös asia ole niin, että
"yks tykkää äireestä ja toinen tyt-
tärestä". Ja kun moititaan, pitäisi
olla myös rakentava parannusesitys
valmiina. Sellaiseksi ei riitä paljas
hokema "yhtykää, yhtykää". Olisi
tietysti aivan liikaa vaadittu, että
tartuttaisiin itse kynään ja tehtäi-
siin todella vetäviä juttuja. Asia on
näet niin, että nykyaikana todella
myyvän artikkelin on useimmiten
oltava melkolailla kantaa ottava. Ja
tällaisen kirjoittaminen vaatii paitsi
taitoa usein myös uskallusta. Hel-
pomp on tyytyä arvostelijan osaan.

MIKSI JÄRJESTÖLEHTI SITTEN EI KYKENE KILPAILEMAAN

valtakunnallisten viikkolehtien
kanssa enempiä ulkoasullaan kuin
sisällöllänkään? Kysymys on tietys-

ti mitä suurimmassa määrin rahas-
ta. Järjestölehden talous on yleen-
sä täysin riippuvainen ilmoitusten
määrästä eli ilmoitusten saanti on
lehdelle eilinehto. Vasta viime tin-
gassa tulee järjestö apuun, elleivät
ilmoitushankintatulot riitä. Lehti
toimii siis itsenäisenä talousyksik-
könä, jonka on elettävä monasti kä-
destä suuhun. Lehden sisältöä suun-
niteltaessa ei vielä tiedetä, miten il-
moitushankinta onnistuu. Kokemus
on kuitenkin osoittanut järjestö-
lehden toimittajille, että on syytä
ajaa hiljaa ja matalalla. Ei auta al-
kaa leventelemään enempiä myy-
vällä ulkoasulla kuin runsaammal-
la kuvituksellakaan. Sillä ehkäpä
tällä kerralla onnistunutta ilmoi-
tushankintaa seuraakin jo seuraav-
an numeron yhteydessä takaisku.
Tästä huolimatta on lehden silloin-
kin ilmestytävä.

Järjestölehti onkin ulkoasultaan
yleensä varsin vaatimaton. Tila on
käytetty tiiviisti hyväksi ja kuvia
on niukalti. Talous ei salli myös-
kään suuren toimituksen ylläpitoa.
Tämäkin lehti kootaan ilmeisesti
pääosin päätoimittajan ja toimitus-
sihteerin olohuoneissa varsinaisten
virkatöitten päätyttyä. Ja taitaa-
pa olla ainoana tekniikkana kynä,
viivotin, teippi ja sakset. Kaukana
ovat suurten lehtitalojen monipuoliset palvelukset.

JÄRJESTÖLEHTI EI VOI OLLA UUTISLEHTI

sanan varsinaisessa merkityksessä,
koska se ilmestyy yleensä halvoin.
Uutiset ovat lehden ilmestyessä me-
nettäneet jo ajankohtaisuutensa.
Järjestölehden merkitys ei piile-
kään uutisten ja artikkelien päivän-
kohtaisuudessa. Sen eräänä tär-
keimpänä tehtävänä on toimia yh-
dyssiteenä — usein lähes ainoana
— jäsenten ja järjestön välillä. Sen
avulla järjestö levittää haluamaansa
informaatiota jäsenistölleen. Kos-
ka Kadettikunta on aatteellinen vel-
jesjärjestö on itsestään selvää, että
sen toiminnan suuntaviivat määrää-
vät myös Kylkiraudan linjat. Lehti
ei voi alkaa myymään itseään arti-
kkeleilla, jotka sotivat järjestön
omaksumia periaatteita vastaan.
Näin silläkin uhalla, että jotkut
lennättävät sen suoraan paperiko-
riin. Lehden on seurattava sille jär-
jestön säännöissä määriteltyä tehtä-
vää. Sen on pyrittävä rakentamaan,
ei repimään. Terveelle, esimerkiksi
järjestön sisäiselle kritiikille, löy-
tyy tämänkin lehden sivuilta var-
masti palstatilaa. Ja olisi vieläpä
toivottavaa, että mm Kylkirautaa
koskeva arvostelu löytäisi tiensä
sen omille palstoille mieluummin
kuin johonkin vieraaseen lehteen.

Ravistaja

Uutispaloja

LÄNSIMAISSIA TIETOJA VARSOVAN LIITOSTA

Varsovan liiton maavoimien vahvuudeksi arvioidaan 2.822.000 miestä Neuvostoliiton maavoimat mukaanlukien. Itä-Euroopan maihin on sijoitettu 31 venäläistä divisioonaa (yhteensä 320.000 miestä), joista 20 divisioonaa on Itä-Saksassa, viisi Tšekoslovakiassa, neljä Unkarissa ja kaksi Puolassa.

Muiden Varsovan liiton maiden maavoimien vahvuus on:

Itä-Saksa	92.000
Puola	195.000
Tšekoslovakia	150.000
Bulgaria	130.000
Unkari	90.000
Romania	165.000

Länsimaisten tarkkailijoiden mielestä Itä-Saksan, Puolan ja Bulgarian armeijat ovat tehokkaimmat ja luotettavimmat. Unkarin armeija ei ole täysin toipunut vuoden 1956 kansannousun jälkeisistä upseeripuhdistuksista. Tšekoslovakian armeijan tehokkuus on epävarma vuoden 1968 miehityksen jälkeen. Länsimaiset tarkkailijat eivät arvosta korkealle Romanian armeijaa.

Military Review maalisk 1971

OPISKELIJOITA LASKUVARJOKURSSEILLE

Yhdysvalloissa on yliopistojen sotilaskoulutuksen kurssia (ROTC) suorittavilla opiskelijoilla mahdollisuus kesäisin suorittaa maavoimien laskuvarjokurssi. Kurssi on vapaaehtoinen ja kelpoisuusehtona kurssille on 30 vrk ennen kurssia suoritettu fyysinen testi, jonka vaatimuksena ovat:

- leuanvetoa suurin polvin 6 kertaa
- kyykkyyntä—ylös liikettä 80 kertaa/2 min
- vatsalihasliikettä 20 kertaa
- etunojapunnerruksia 22 kertaa
- mailin juoksu sotilaskengissä alle 8 1/2 min

Infantry maalisk 1971

SUUNNISTUS USA:SSA

Suunnistuskoulutus tekee tuloaan Yhdysvaltoihin. Vielä muutama vuosi sitten sana orienteering oli outo. Nyt on Yhdysvaltain maavoimissa julkaistu ensimmäiset suunnistusoppaat ja mm Infantry-lehdessä on puolensivun mainos Suunto ja Silva kompansseista.

Ensimmäiset 15 tuntia käsittävät suunnistuskurssit pidetään tänä kesänä.

Infantry maalisk 1971

TOW SARJATUOTANNOSSA

Yhdysvaltojen maavoimien uusi pst-ohjus TOW, joka muutama vuosi sitten kehitettiin jalkaväkijoukkojen käyttöön, on nyt sarjatuotannossa. Ohjus pystyy tuhoamaan kaikki nykyisin tunnetut panssari-vaunut n 1,6 km:n ampumaetäisyyksillä. Se voidaan ampua maasta, ajoneuvosta (sovitettu M 113 kuljetusvaunuun) tai helikopterista.

Military Review toukok 1971

KRANAATTIKIVÄÄRI

Kranaattikiväärin M 79 tilalle on sekä Vietnamissa että USA:ssa olemassa amerikkalaisille joukoille ryhdytty jakamaan uutta kranaattikivääriä M 203. Tämä ase kiinnitetään rynnäkkökivääriin M 16 A 1. Aseen kaliiperi on 40 mm, joten siihen sopivat M 79:n kranaatit. Ase painaa runsaan kilon ja sen ampumaetäisyys on 400 m. Koska M 203 on rynnäkkökiväärin lisäase, pystyy tavallinen kiväärimies nyt tulittamaan sekä piste- että aluemaaleja.

Military Review toukok 1971

NL:N SOTILAALLINEN APU EGYPTILLE

Englantilaisen Strategian Tutkimuslaitoksen maaliskuun lopulla julkaiseman arvion mukaan olisi NL toimittanut egyptiläisille aseita vuoden 1970 aikana noin 2500 milj dollarin arvosta. Siten olisi vuoden 1967 kuusipäiväisestä sodasta lähtien Yhdistyneelle Arabitasavallalle toimitetun neuvostoliittolaisen sotilasavustuksen kokonaisarvo noussut 4500 milj dollariin.

Lontoolaisen Sunday Telegraph'n käsityksen mukaan Egyptissä olisi nykyisin n 20 000 venäläistä.

ASMZ 6/1971

ESIMIEHIIN KOHDISTUNEET VÄKIVALTAISUUDET ETELÄ- VIETNAMISSA

Amerikkalaisten sotilaitten esimieliensä kohdistamat väkivaltaisuusrikokset ovat senaattori Mike Mansfieldin lausunnon mukaan tulleet Etelä-Vietnamissa niin yleisiä, että sotilailta on pitänyt ottaa aseet pois taistelualueelta palattua. Yksinomaan v 1970 oli Vietnamissa tapahtunut 209 tämän tyyppistä vaikeaa välikohtausta (sotilaskielellä "fraggin"), selvitti Mansfield senaatille. Vastahakoisuutensa ilmaisuna upseereja ja aliupseereja kohtaan, sotilaat mm heittivät käsikranaatteja esimiestensä asuntoihin. Pentagon on vahvistanut Mansfield'n lausunnon ja lisännyt, että jo v 1969 oli tapahtunut 96 tämän laatuista välikohtausta. Näissä atentaateissa kuolleitten upseerien ja aliupseerien lukumäärää ei Pentagonin edustaja tuntenut.

ASMZ 6/1971

PITKÄTUKKAISILLE HIUSVERKKOJA

Kesäkuun alusta lähtien on Ruotsin armeijan pitkätukkaisten sotilaitten pidettävä hiusverkkoa. Armeijan talousosasto on jo ostanut 50 000 hiusverkkoa, jotka annetaan alokkaille palvelukseenastumispäivänä. Puolet palvelukseen astuneista ruotsalaisista alokkaista käyttävät "hippimäistä" hiusmuotia. Hiusverkosta ei tosin tunnuta pitävän, sillä useimissa ruotsalaisissa rykmenteissä, joissa niitä on jo aikaisemmin komentajien käsitystä käytetty, sotilaat ovat ajattaneet tukkansa lyhyeksi. Länsi-Saksan Bundeswehr:ssä on joitakin viikkoja sitten tehty samansuuntainen päätös.

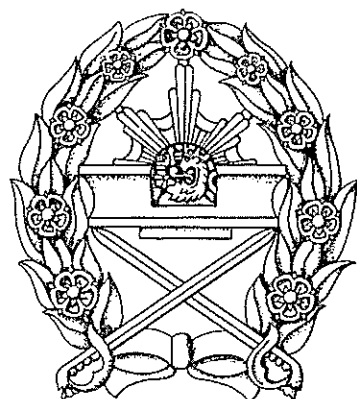
ASMZ 6/1971

BUNDESWEHR'IN VAHVUUS

Länsi-Saksan asevoimissa palvellee nykyisin n 476.000 sotilasta. Heistä on maavoimissa 315.000, ilmavoimissa 100.300, merivoimissa 33.300 ja muissa keskeisissä sotilastehtävissä 9.200. Noin 54.000 ammattisotilaasta on 23.600 upseeria ja 30.370 aliupseeria. Siviilityöntekijöistä on 22.300 virkamiestä, 62.100 virkailijaa ja 85.000 muuta työntekijää.

Wehrkunde 1/1971

SUOMEN MARSALKKA MANNERHEIMIN KADETTISÄÄTIÖ

Kadettiupseerit!

Käyttäkää KADETTIKUNNAN tunnuksella varustettuja

- Adresseja — kahta kokoa, à 3:— ja 2:—
- Adressikansia — nahkaa, värit sininen ja ruskea, à 36:-
- Pienoisadresseja, à 30 p
- Tervehdyskortteja — joului- ja uudenvuodentervehdystekstillä varustettuja tai ilman tekstiä, à 20 p
- Kutsukortteja à 20 p
- Kiitoskortteja, à 20 p
- Pöytäkortteja à 10 p
- Kadettikunnan pienoislippuja — käsinommeltu à 120:-, koneommeltu à 60:-, lipputanko à 20:-.

Lippuja ja painotuotteita on saatavana Kadettikunnan toimistosta Hki 12, Fredrikinkatu 16 A 12, puh 665737 tai piirien sihteereiltä. Maksut pyydetään tilitämään postisiirtotilille 13558.

Kadettikurssien kuulumisia

UUSIA KADETTIUPSEEREITA PUOLUSTUSVOIMIIN

Liput suoristuvat kylmässä maaliskuun tuulissa, housujen valkoiset reunusnauhat välkkyvät tahdikkaasti kirkkaassa kevätauringossa. Kadetit marssivat...

55. Kadettikurssi ja 40. Merikadettikurssi suorittivat perinteellisen marssinsa eduskuntatalolta tasavallan presidentin linnaan kurssin päättymispäivänä 24. 3. 1971. Kurssit järjestysivät opettajineen valtiosaliin klo 10.00 mennessä. Ateenalaisten laulun soidesa astui Tasavallan Presidentti sisään ja nimitti kadetit upseerin virkoihin puolustuslaitoksessa ja rajavartiolaitoksessa.

Nimityspuheessaan hän lausui mm: "Teidän tehtävänne nyt valmistuneina upseereina on kouluttajan ja kasvattajan ominaisuudessa helpottaa alaisiksenne uskottujen nuorukaisten sopeutumista heille outoon

kurinalaiseen ja johtajavaltaiseen toimintaan sekä tehdä heille sen merkitys ja tarkoitus ymmärrettäväksi. Teidän tulee tehtävässänne olla asiallisen vaativa silti unohtamatta alaistenne inhimillistä, oikeudenmukaista ja tasapuolista käsittelyä. Olemalla kasvatettavillenne kannustavana ja esimerkillisenä kouluttajana sekä pyrkimällä kehittämään itseänne niin tietopuolisesti kuin taidollisestikin saavutatte alaistenne luottamuksen sekä onnistutte myönteisen yhteishengen luomisessa. Pyrkikää esimiesasemassanne tähän päämäärään."

Nimityksen jälkeen uudet upseerit vannovivat virkavalan ja lauloivat yhteisesti lippulaulun. Tasavallan presidentti tervehti tämän jälkeen vastanimitetyjä upseereita, puolustusvoimain komentajan kutsuvieraita sekä Kadettikoulun, Ilmasotakoulun ja Me-

risotakoulun upseereita ja opettajia. Tasavallan Presidentin poistuttua piti puolustusvoimain komentaja, kenraali K O Leinonen puheen, jossa hän mm. mainitsi: "Upseerin tehtävä ei ole vain kouluttaa ja kasvattaa varusmiehiä sotilaksi ja asettaa heille vaatimuksia, vaan myös tukea ja auttaa heitä ihmisinä, nuorina kansalaisina asevelvollisuuden, tärkeän kansalaisvelvollisuuden täyttämässä. Päämääränä on, että nuori palaa siviilielämään hyvin koulutettuna sotilaana, maanpuolustushenkisenä ja puolustusvoimat omakseen tuntevana kansalaisena".

Nimitystilaisuuden jälkeen uudet upseerit siirtyivät Hietaniemeen, jossa kurssin puolesta laskivat seppeleen sankarihaudoille kadvääp J Palonen, kadyläk M Peltola ja kadkers E Manninen, sekä Suomen Marsalkan haudalle kadkers J Roiha ja kad-alik H Koskinen.

55. Kadettikurssin päättymiseen liittyvät juhlatilaisuudet alkoivat jo 23. 4. illalla, jolloin Kadettikoululla pidettiin palkintojenjakotilaisuus. Tilaisuudessa palkittiin mm seuraavat: rannikkotyökistön perinmiekka luvutettiin kadkers E Manniselle, kultakompassi kadetti H Lindstedtille, parhaan lentäjän palkinto kadkers H Harjunmaalle, parhaan kouluttajan kiikari kadvääp J Paloselle, UAY:n kivääri parhaalle kivääriampujalle kadetti S Alahongolle ja pistooli parhaalle pistooliampujalle kad-alik J Pulkkiselle.

Keskiviikkona 24. 3. iltapäivällä pidettiin Kadettikoululla todistustenjakotilaisuus. Tilaisuutta kunnioittivat läsnäolollaan puolustusministeri Kristian Gestrin ja puolustusvoimain komentaja. Erityisen ilahduttavaa oli tilaisuudessa nähdä uusien upseerien omaisten runsaslukuinen joukko. Kadettikoulun johtaja, eversti M Haaksalo puhui vastaanimitetyille upseereille ja jakoi heille todistukset. Ensimmäisenä sai todistuksensa kurssin primus kadkers E Manninen. Kadettikoulun kunniamiekan, upseerihyveiden tunnuksen, koulun johtaja ojensi kad-alik Kari Rimpille.

Samassa tilaisuudessa Ilmasotakoulun johtaja eversti K Hietamies jakoi Ilmasotakoulun todistukset. Parhaaksi ilmavoimien upseeriksi selviytyi kadyläk M Peltola, jolle luovutettiin myös Ilmavoimien perinmiekka.

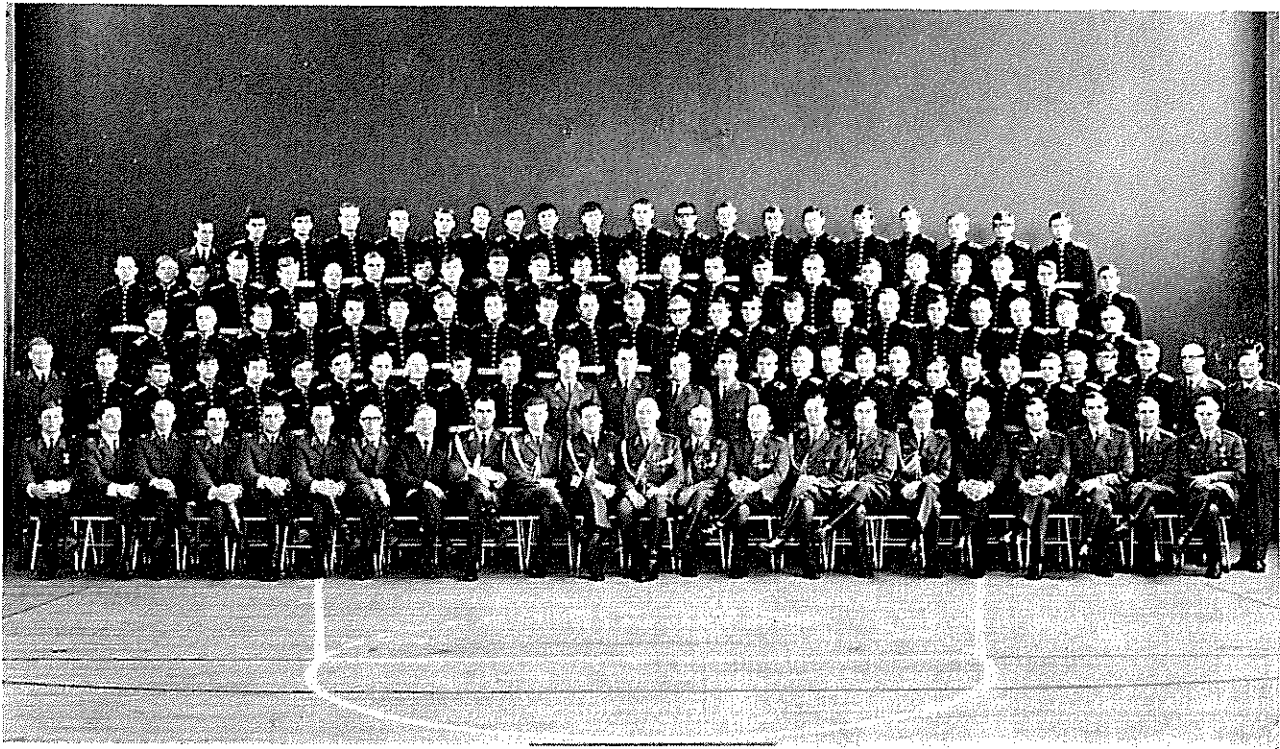
Todistustenjaon yhteydessä palkittiin stipendeillä mm kiitettävän arvosanan saavuttaneet kadetit ja kaikille uusille upseereille ojennettiin nyt ensimmäistä kertaa upseerin virkatutkinnon merkki (samalainen kuin entinen Kadettikunnan rintamerkki).

Kadettikoulusta saivat todistuksen 71 upseeria ja Ilmasotakoulusta 15 upseeria.

Riemukkaan mutta myös haikean kurssin päättymisen loppuhuipentumana oli 55. kadettikurssin ja 40. merikadettikurssin yhteinen iltajuhla Katajanokan kasinolla.

55. Kadettikurssin matrikkeli

5485	Alahonko, Seppo Juhani	Honkajoki	27. 3. 47
5486	Andersson, Ulf Henry	Turku	31. 7. 47
5487	Antikainen, Hannu Olavi	Liperi	29. 11. 45
5488	Blomqvist, Helge Aarne Rafael	Tammisaari	13. 8. 46
5489	Haario, Seppo Kaarlo Ilmari	Uskela	7. 10. 47
5491	Harju, Antti Juhani	Hämeenlinna	18. 2. 47
5492	Harjunmaa, Heikki Kalle Sakari	Helsinki	15. 3. 49
5493	Hedemäki, Markku Juhani	Rovaniemi mlk	1. 3. 46
5495	Honkala, Antti Matias	Lestijärvi	6. 9. 45
5496	Huikkonen, Kyösti Ilmari	Jaala	9. 9. 47
5497	Hulkkonen, Heikki Unto Juhani	Kuopio	4. 12. 45
5498	Ilveskoski, Ahti Olavi	Kotka	6. 11. 46
5500	Inkinen, Esko Juhani	Akaa	15. 10. 47
5501	Iskanius, Markku Juhani	Pieksämäki	12. 7. 48
5502	Jaarva, Kari Väinö	Helsinki	4. 7. 47
5503	Jantunen, Reijo Yrjö Topi	Saari	17. 10. 47
5504	Jokinen, Reijo Johannes	Joensuu	8. 6. 48
5505	Järvinen, Keijo Johannes	Tampere	16. 8. 47
5506	Järvinen, Matti Ilmari	Sääksmäki	8. 12. 47
5507	Karhumäki, Veikko Juhani	Kajaani	14. 4. 46
5508	Karjalainen, Reino Eljas	Kajaani	6. 2. 45
5509	Kauppinen, Erkki Juhani	Viitasaari	7. 8. 47
5510	Kepponen, Seppo Vilho Ilmari	Vaasa	6. 10. 47
5511	Keränen, Olli Antero	Helsinki	19. 1. 48

5513	Kianto, Ilkka Risto Ilmari	Rantasalmi	17. 1. 47
5514	Kilpeläinen, Veikko Matti Kalervo	Säräisniemi	27. 11. 46
5515	Kohvakka, Matti Juhani	Helsinki	25. 9. 45
5516	Koivisto, Pekka Juhani	Kontiolahti	3. 5. 47
5517	Kopare, Tarmo Jussi Nikolai	Virrat	3. 3. 47
5518	Koponen, Yrjö Asser	Heinola	11. 4. 47
5519	Korkala, Tuomo Väinö	Tyrnävä	21. 7. 48
5521	Koskinen, Hannu Ensio	Tampere	18. 3. 46
5522	Kostiainen, Risto Niilo Ensio	Joutseno	30. 6. 46
5524	Kuosmanen, Risto Tapani	Helsinki	1. 1. 47
5525	Kyllönen, Kauko Olavi	Kajaani	23. 5. 47
5526	Käpylä, Matti Johannes	Kankaanpää	3. 10. 45
5527	Laurila, Paavo Antero Valdemar	Kuhmo	13. 5. 46
5528	Lavia, Hanno Mikael	Joutsa	16. 11. 47
5529	Lehtelä, Kari Olavi	Tampere	25. 7. 45
5531	Lindstedt, Hannu Kalevi	Vesilahti	24. 12. 44
5532	Luokkakallio, Mikko Samuel	Jalasjärvi	15. 10. 47
5533	Lyytinen, Jouni Esko Gunnar	Tampere	9. 11. 46
5534	Manninen, Erkki Olavi	Helsinki	21. 12. 46
5535	Martikainen, Jaakko Evert	Kuortane	18. 9. 45
5536	Meri, Markku Jorma Juhani	Lahti	5. 3. 47
5537	Mikkonen, Matti Mikael	Valkeala	28. 4. 45
5538	Multamäki, Olli Matti	Iitti	18. 4. 48
5539	Myssylä, Kalervo Jouko Ensio	Ranua	18. 1. 47
5541	Niemi, Jukka Ilmari	Heinola	29. 8. 47
5542	Nikki, Raimo Kalervo	Valkeala	9. 12. 46
5543	Niskanen, Anssi Pauli Teodor	Enonkoski	6. 2. 45
5545	Nordberg, Erkki Juhani	Helsinki	17. 8. 46
5546	Nordfors, Heimo Olavi	Hämeenkyrö	19. 9. 47
5547	Nurmiranta, Erkki Johannes	Tampere	26. 4. 47
5548	Pajunen, Jorma Juhani	Lappeenranta	5. 12. 47
5550	Palomäki, Erkki Juha	Kuopio	14. 12. 44

5551	Palonen, Veli Juhani	Elimäki	28. 10. 47
5552	Peltola, Jarmo Nestori	Marttila	26. 2. 47
5553	Peltola, Markku Juhani	Lahti	28. 7. 48
5554	Peltola, Yrjö Juho Päiviö	Turku	14. 4. 46
5555	Pitkänen, Pauli Valter	Tampere	17. 3. 47
5556	Poutanen, Matti Tapio	Karkku	16. 11. 46
5557	Pulkkinen, Jouni Jyrki	Parikkala	24. 2. 48
5558	Puolakkainen, Erkki Antero	Helsinki	7. 8. 46
5559	Päivärinta, Heikki Juhani	Oulu	9. 5. 47
5560	Rajämäki, Erkki Risto Juhani	Kokemäki	25. 10. 45
5561	Reinamo, Rauno Tapio	Kouvola	7. 5. 46
5562	Rimpi, Kari Allan	Helsinki	18. 1. 47
5563	Roiha, Jukka Ilmari	Ypäjä	18. 5. 48
5564	Räihä, Pekka Aarne Kalevi	Kuusankoski	14. 6. 46
5566	Salotuomi, Aimo Emil Johannes	Jyväskylä mlk	11. 11. 46
5567	Salovaara, Jorma Tapani	Kuopio	20. 7. 44
5568	Saressalo, Jussi Tapani Antton	Virolahti	10. 1. 47
5569	Savenius, Rauno Emil Rafael	Helsinki mlk	14. 4. 44
5571	Setälä, Paavo Eino Erkinpoika	Helsinki	11. 8. 46
5572	Sirola, Eero Tapani	Salo	29. 11. 45
5574	Taulu, Mauno Tapani	Jyväskylä	18. 9. 45
5575	Tiainen, Esa Aarne Olavi	Sääminki .	6. 7. 46
5576	Tomperi, Kyösti Juho Edvard	Multia	26. 10. 47
5577	Tuhkanen, Mikko Aulis	Kuopio	26. 3. 47
5578	Tuomi, Tapani Tarmo	Lahti	16. 3. 47
5579	Turtiainen, Pekka Juhani	Lahti	31. 12. 45
5580	Tyrväinen, Risto Perttu Tapani	Mikkeli	10. 2. 47
5477	Uoti, Mauno Kristian	Muurla	1. 10. 44
5581	Vartiainen, Matti Johannes	Kuopio	20. 8. 47
5583	Väänänen, Pentti Juhani	Nilsjä	21. 6. 47

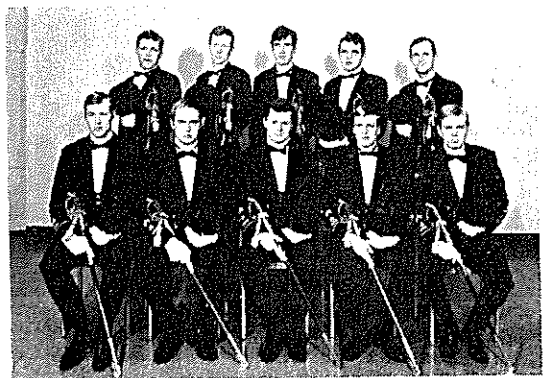
Juhlapäivä Merisotakoulussa

Kuluneen maaliskuun 24. päivänä päätti 40. Merikadettikurssin kymmenen kadettia opiskelunsa Merisotakoulussa.

Kaksi ja puoli vuotta kestänyt kurssi aika käsitti kolme tiivistä, teoreettista talvikautta ja kaksi käytännön harjoituksia sisältävää purjehduskautta. Kurssi oli ensimmäinen, joka opiskeli jälleen aluksi puoli vuotta uusien opintojärjestelyjen mukaisesti Kadettikoululla yhdessä muiden puolustushaarojen kadettien kanssa, siirtyen sitten loppuajaksi Merisotakouluun. Meripalvelua kertyi kadeteille kurssin aikana n kymmenen kuukautta, joista osa valtameripurjehdusta.

Kahdeksan upseeria siirtyi palvelukseen Laivastolippueen eri laivueisiin ja kaksi merivartiolaikokseen.

Juhlapäivän ohjelmaan kuuluivat presidentin linnassa tapahtunut juhlava ylennystilaisuus sekä ilta-

päivällä todistusten jako Merisotakoulussa sekä juhla-lounas.

Kurssin priimus oli luutnantti, kadettikersantti Hannu Äyräväinen. Kunniamiekan sai luutnantti kadettipursimies Olavi Niskanen. Sen luovuttivat 20. Merikadettikurssin edustajat kauppaneuvos Heinosen miekkarahaston kautta.

Juhlapäivän koululla päätti viihtyisä lounas, jonka valmistuneet upseerit omaisineen, kutsuvieraat ja lähimmät kouluttajat yhdessä nauttivat.

40. Merikadettikurssin matrikkeli

778	Hermansson, Gösta Ingmar	Oulu	4. 9. 48
779	Inkiläinen, Pauli Mikael	Jämsä	30. 9. 47
780	Ketola, Matti Risto	Tampere	18. 1. 46
781	Mäkinen, Touko Matti Johannes	Janakkala	23. 5. 48
782	Niskanen, Jouko Olavi	Kajaani	19. 9. 45
783	Pajunen, Leevi Antero	Pieksämäki mlk	21. 3. 46
784	Räme, Esko Juhani	Vaasa	5. 5. 47
785	Smolander, Jaakko Ilmari	Vaasa	27. 11. 45
786	Väänänen, Eero Tapani	Helsinki	3. 9. 46
787	Äyräväinen, Hannu Juha Kalevi	Savonlinna	19. 10. 46

13. Kadettikurssi 40-vuotias

13. Kadettikurssi vietti upseeriksi ylentämisen ja nimittämisen 40-vuotisjuhlaa Helsingissä 16.—17. 5. 1971. Juhlapäivä oli samalla Vapaussondan päättymisen 53. vuosipäivä ja vainajien muistopäivä. Juhlatilaisuus alkoi kunniakäynnillä Hietaniemen hautausmaan sankariristillä ja Suomen Marsalkka Mannerheimin haudalla. Kunnianosoitus ja seppeleiden lasku tapahtui yhdessä vuosijuhliaan (45, 35 ja 30 vuotta) viettävien 7., 18. ja 24. Kadettikurssien edustajien kanssa. Kurssi laski tämän jälkeen kukkavihkonsa Talvisodassa kaatuneen kadettitoverin Salomon Häyrisen haudalle.

Kunnianosoitusten jälkeen siirryttiin Katajano-kan Kasinon, missä aluksi syötiin aviopuolisoiden kanssa yhteinen lounas ja sen jälkeen pidettiin virallinen kurssikokous. Kokouksen avasi ja puheenjohtajana toimi kurssin kadettiväpeli Aatos Maunula. Avauspuheessaan hän totesi, että kurssin vahvuus on nyt 38 oltuaan alkujaan 54. Sodissa kaatui 9 ja sairauden vuoksi kuolleita on 7. (7. 6. 1971 kuoli yllättäen kurssitoverimme Sven Blomqvist.) Kurssin ikäpresidentti täytti tänä vuonna 73 v ja "baby" 60 vuotta. Nyt vietettävään juhlaan otti osaa yli 50 % elossa olevista, mitä saavutusta on pidettävä hyvin tyydyttävänä. Kokouksen asioista oli merkityksellisin päätös pohjarahaston perustamisesta ja lahjoittamisesta Kadettikoululle mahdollisen kadetti muistomerkin aikaansaamiseksi v 1979 mennessä, jolloin tulee kuluneeksi 200 vuotta Haapaniemen sotakoulun perustamisesta. Idea oli syntynyt Kadettikoulun nykyjohton ja 13. Kadettikurssin edustajan, Kadettikunnan entisen puheenjohtajan Olavi Seeven välisissä keskusteluissa. Harras toivomus on, että eri kurssit, Kadettikunta ja laajat kansalaispiirit saataisiin asiaan mukaan.

Myös juhliiva 18. Kadettikurssi antoi heti rahalahjoituksena oman panoksensa.

Kokouksen osanottajille jaettiin kurssin 40-vuotishistoriikki. Sen oli koonnut Väinö Kannas. Tullevasta toiminnasta päätettiin, että kadettikurssi jatkaa entiseen tapaan perheenjäsenien kanssa vuosittain vietettäviä kesäkokouksia.

Iltajuhla naisineen pidettiin kadettiajoilta niin muistorikkaassa Kalastajatorpassa. Tervehdyssa-noissaan kadettiväpeli palautti mieleen tasavallan presidentin P E Svinhufvudin tasan 40 vuotta sitten ylennystilaisuudessa meille pitämän puheen toden, että "Ukko Pekkakin" oli jo Paasikiven linjalla! Puhe alkoi: Suomen kansa rakastaa rauhaa, se ei muuta halua kuin rauhassa elää ja kehittyä täyttääkseen historian sille asettamat tehtävät. — — — (Mutta toisin kävi!).

Väinö Hahtela piti juhlapuheen, jossa hän mieleen painuvin sanoin muisteli kadettiaikaa, taistelujen tietä ja nykynäkymiä.

Kalle Kepsu oli sepittänyt kaatuneille aseveljille omistetun runon, jota hartaina kuunneltiin. Musiikillisesta puolesta huolehti Harri Andersson, joka mm yhdessä Mauri Sikion kanssa esitti jo perinteelliseksi ohjelmanumeroksi tulleen "Nousipa Saimaalla myrsky".

Ilta kului nopeasti hyvän aterian ja herttaisen seurustelun merkeissä.

Seuraavan päivän ohjelmasta mainittakoon tutustuminen nykypäivän Kadettikouluun ja kadettikasvatukseen koulun johtajan eversti Magnus Haaksalon johdolla, kunnianosoitus sankariaulassa ja yhteinen lounas kadettien kanssa. Rouvat puo-

7., 13., 18. ja 24. Kadettikurssit kunniakäynnillä Hietaniemen sankariristillä ja Suomen Marsalkan haudalla 16. 5. 1971.

lestaan kokoontuivat matkan varrella Laajasaloon rva Saimi Maunulan luokse aamukahville, mistä he edelleen jatkoivat matkaa Santahaminan upseerikerhoon lounaalle

Kadettilounaan aikana luovutettiin Kadettikoulun johtajalle 13. Kadettikurssin adressi pohjarahaston perustamisesta kadettimuistomerkkiä varten ilmoittamalla samalla, että alkukeräyksen varat on sijoitettu pankkiin entiselle tilille. Kurssi lahjoitti samalla Kadettikoululle Claes Gripenbergin Tukholmasta löytämän vanhan kuvan, missä on rinnakkain Haapaniemen ja Carlbergin sotakoulujen kadetit. Eversti Haaksalo kiitti käynnistä ja arvokkaista tuliaisista. Me vanhat kadetit tunnimmme olevamme enemmän kiitollisuuden velassa entiselle opinahjollemme kaikesta, mitä nyt olimme saaneet nähdä ja kuulla. Tulimme vakuuttuneiksi, että hyvän upseeriaineksen kasvatus on pätevässä käsissä, opetusohjelmat kestävät arvostelun — myös sotakokemusten valossa — ja kadettikoulutuksen ulkonaiset olosuhteet entiseen verrattuina ovat suorastaan loistavat.

Santahaminan upseerikerhossa juotiin vielä lähtökahvit yhdessä perheenjäsenten kanssa, sanottiin jäähyväiset ja näkemiin ensi kesänä Vääkssä. Siispä tervetuloa sinne koko 13. Kadettikurssi. Kurssitoimikunnan puolesta

Kadetti 786

KAATUNEILLE ASEVELJILLE 16. 5. 1971

Kirj. kadetti 796

Me seisomme silloin vierekkäin
tulitulva kun vyöryi yli.
Se aika on kaukana takanapäin,
moni kylmeni lämmin syli.

He kaatuivat kentillä kunnian,
kai kohtalo sääli meitä!
He tietävät meidän kaipaavan
tänä hetkenä syvästi heitä.

Sama meillä on edessä määränpää,
emme tiedä missä ja milloin!
Sama kaaderihenki yhdistää
tänä päivänä niinkuin silloin.

Se on kestänyt tyynet ja myrskysäät
monen vuosikymmenen ajan.
Se antaa uskoa, murtaa jäät.
Meitä seuraa se ylitse Rajan.

34. Kadettikurssi 20 vuotta

Kadettiupseereiksi valmistumisensa 20-vuotispäivän merkeissä kokoontui 34. Kadettikurssi Luonetjärvellä 15.—16. 5. 1971. Pienestä kurssista löytyi 12 kadettiveljeä ja 10 rouvaa muistelemaan.

Seppo Vasama ja Kauko Poutanen olivat vaivojaan säästämättä järjestäneet loistavan tilaisuuden kauniiseen Keski-Suomen varuskuntaan. Aloitimme tilaisuuden kunnioittamalla hetken hiljaisuudella riveistämme poistuneita kadettiveljiä. Tämän jälkeen laskivat Seppo Vasama, Tauno Luoma ja Helge Seppälä seppeleen lentäjien sankaripatsaalle.

Seppo esitteli meille asiantuntevasti varuskuntaa lähes kaikkine hienouksineen. Saunoimme ja sen yhteydessä oli ainutlaatuinen mannekiiniesitys, josta vastasi Luoman perhe.

Illalla istuimme samassa pöydässä Luonetjärven upseerikerholla nauttien hyvästä illallisesta.

Seuraavana päivänä oli tavanomainen sillilounas. Paluukuljetukset alkoivat puolenpäivän jälkeen.

Me kiitämme Seppoa ja Kaukoa loistavista järjestelyistä. Tapaamme jälleen silloin, kun kaikilla on eläkevuodet täynnä. Sinä, joka nyt et ollut mukana, ole silloin rinnallamme.

Kadetti 3230

Kenraalimajuriksi

Kanninen, Ermei

4. 6. 1971

26. kurssi

Kenraali	Lindeman, Carl Olof	15. kurssi	myönnetty ero	4. 9. 1971
Ev	Aumo, Rudolf	19. kurssi	myönnetty ero	5. 8. 1971
Kenraali	Leppälä, Lennart Johannes		—,—	5. 7. 1971
Kenraali	Ilmola, Paavo	20. kurssi	myönnetty ero	21. 5. 1971
Majuri	Ratia, Pentti Josef	13. Me-kurssi	myönnetty ero	12. 7. 1971
Ev	Salovaara, Aulis	24. kurssi	myönnetty ero	3. 5. 1971
Majuri	Seilamo, Urpo Uno		—,—	5. 6. 1971
Majuri	Elomaa, Jorma Tapani	25. kurssi	myönnetty ero	5. 7. 1971
Evl	Savola, Erkki Olavi		ylennetty everstiksi	4. 6. 1971
Evl	Elomaa, Pentti Aarne	15. Me-kurssi	ylennetty everstiksi	26. 3. 1971
Insevl	Häkkiä, Viljo Antero	26. kurssi	ylennetty insinöörieverstiksi	4. 6. 1971
Majuri	Ikäheimo, Unto Veikko Valdemar		myönnetty ero	15. 6. 1971
Evl	Jokinen, Matti Oskari		—,—	5. 7. 1971
Evl	Kaskeala, Pauli		ylennetty everstiksi	4. 6. 1971
Majuri	Sipilä, Risto Veikko Wilhelm		myönnetty ero	4. 6. 1971
Majuri	Zilliacus, Aimo Aleksanteri		—,—	13. 8. 1971
Majuri	Brask, Niilo Kaarlo Juhani	27. kurssi	ylennetty everstiluutnantiksi	4. 6. 1971
Yll	Holmikäri, Harri Pertti Yrjö		ylennetty kapteeniksi reservissä	4. 6. 1971
Majuri	Simonen, Aarni Norman Juhani	18. Me-kurssi	myönnetty ero	3. 4. 1971
Majuri	Alastalo, Heimo Tuomas	28. kurssi	myönnetty ero	17. 5. 1971
Majuri	Laine, Juha Jouko Ilpo		ylennetty everstiluutnantiksi	4. 6. 1971
Majuri	Käyhkö, Pekka Pentti Pellervo		myönnetty ero	5. 6. 1971
Majuri	Suhonen, Niilo Evert		myönnetty ero	4. 7. 1971
Kapteeni	Pyykkö, Martti Olavi	33. kurssi	myönnetty ero	5. 7. 1971
Majuri	Närhisalo, Einar	35. kurssi	ylennetty everstiluutnantiksi	26. 3. 1971
Komkapt	Iivanainen, Pentti Juhani	23. Me-kurssi	ylennetty komentajaksi	4. 6. 1971
Majuri	Katona, Raimo Aulis Kalervo	37. kurssi	ylennetty everstiluutnantiksi	4. 6. 1971

		38. kurssi	
Kapt	Rinne, Mauri Uolevi	ylennetty majuriksi	4. 6. 1971
		39. kurssi	
Maj	Peitsara, Perttu Tapio	ylennetty everstiluutnantiksi	4. 6. 1971
		26. Me-kurssi	
Kapt	Viitanen, Helkko Juhani	ylennetty majuriksi	4. 6. 1971
		40. kurssi	
..	Mauria, Kari Ilkka	ylennetty majuriksi	26. 3. 1971
..	Norkola, Kari	—, —	4. 6. 1971
		41. kurssi	
..	Kivikko, Martti Ilmari	ylennetty majuriksi	4. 6. 1971
..	Kuivalainen, Juhani	—, —	4. 6. 1971
Maj	Maunula, Reijo Jorma	myönnetty ero	5. 4. 1971
Kapt	Murtosaari, Roy Viktor	ylennetty majuriksi	4. 6. 1971
..	Parviainen Kaarlo Ensio	—, —	4. 6. 1971
..	Simola, Veikko Kustaa	—, —	4. 6. 1971
		42. kurssi	
Kapt	Heino, Mikko Martti Ilmari	ylennetty majuriksi	4. 6. 1971
..	Herranen, Kari Juhani	—, —	4. 6. 1971
..	Rutanen, Veijo Kalevi	—, —	26. 3. 1971
..	Seppänen, Pertti	—, —	26. 3. 1971
		43. kurssi	
..	Hietala, Kaarlo Juhani	ylennetty majuriksi	4. 6. 1971
..	Juutilainen, Antti Alvenpoika	—, —	4. 6. 1971
..	Lukkari, Matti Kustaa	—, —	4. 6. 1971
..	Niemenkari, Aimo Antero	—, —	4. 6. 1971
..	Saarikoski, Purmo Veli Johannes	—, —	4. 6. 1971
..	Särkiö, Hannu Johannes	—, —	4. 6. 1971
		44. kurssi	
Kapt	Kymäläinen, Lauri Johannes	ylennetty majuriksi	4. 6. 1971
		29. Me-kurssi	
Kaptl	Dahlbo, Kari Rafael	ylennetty komentajakapteeniksi	4. 6. 1971
..	Reinivuo, Jalo Seppo Kaarlo	—, —	4. 6. 1971
..	Rantanen, Kalle Iiro Juhani	—, —	4. 6. 1971
..	Tuomi, Osmo Onni	—, —	4. 6. 1971
		45. kurssi	
Ylil	Heikkonen, Paavo Erkki Olavi	ylennetty kapteeniksi	4. 6. 1971
		49. kurssi	
Ylil	Ahlström, Lasse Johannes	ylennetty kapteeniksi	26. 3. 1971
..	Dahlberg, Stig Bror Alfons	—, —	26. 3. 1971
..	Finnilä, Matti Pertti Jalmari	—, —	26. 3. 1971
..	Kaakinen, Tauno Iisakki	—, —	1. 6. 1971
..	Karlsson, Lars-Ake	—, —	1. 6. 1971
..	Kepsu, Keijo Kalevi	—, —	23. 4. 1971
..	Laakso, Arvo Pekka Tapani	—, —	1. 6. 1971
..	Lappalainen, Raimo Kalervo	—, —	1. 6. 1971
..	Larkka, Jussi Olavi	—, —	26. 3. 1971
..	Manninen, Olli Viljo Kalevi	—, —	26. 3. 1971
..	Niininen, Kaarlo Ensio	—, —	23. 4. 1971
..	Ovaskainen, Sulo Ilmari	—, —	23. 4. 1971
..	Partanen, Raimo Ilmari	ylennetty kapteeniksi	26. 3. 1971
..	Peltonen, Martti Rainer	—, —	1. 6. 1971
..	Rauhala, Raimo Mikael	—, —	26. 3. 1971
..	Romppanen, Yrjö Kalevi	—, —	23. 4. 1971
..	Räsänen, Pauli Sakari	—, —	1. 6. 1971
..	Sevón, Vesa Johannes	myönnetty ero	30. 4. 1971
..	Ylikoski, Jaakko Pekka	ylennetty kapteeniksi	26. 3. 1971
		34. Me-kurssi	
Ylil	Kanerva, Seppo Ahti Ilmari	ylennetty kapteeniluutnantiksi	26. 3. 1971

Sisällysluettelo

	Sivu
In memoriam	2
Professori, filtri Kyösti Julku: Täyssinän rauhan v. 1595 raja Iivaaran pohjoispuolella	3
Upskok, valt. kand Juhani Lönnroth: Kansanvallasta	6
Sanomaopiston vararehtori Antero Okkonen: Miksi viesti ei mene perille	11
Sotatieteellisen Keskuskirjaston kirjastonhoitaja, filmaist. Karin Kerlkkonen: Uusi upseerimatrikkeli	14
Majuri P Kilkki: Sotatieteen Laitos	16
Majuri Martti Sinerma: Quo vadis upseerikunta?	18
Pääsihteeri, evl evp O. Lopmeri: Kadettikunnan 50. vuosikokous Oulussa 27.3.1971	22
Everstiluutnantti A A Salin: Muistojen ilta	27
Kapteeni P Lehtimäki: Taistelukentän uusia aisteja	31
Ravistelua	32
Uutispaloja	33
Kadettikurssien kuulumisia	35

TURUN VARTIOKESKUS OY

Aninkaistenkatu 12 E
Turku

Länsi-Reimari

Mäntsälä puh. 82 338

Ruokaa — Kahvia — Virvokkeita

Kadetit: Tervetuloa hyvälle ruoalle!

KYLKIRAUTA

Kadettikunta ry:n järjestölehti

N:o 91

Päätoimittaja: evl A A Salin, PEkoul-os
puh 625801/2495

Toimituskunta:

evl A A Salin (pj), evl P Impola, maj
E Rannikko, maj M Sinerma, komkapt
A Koivisto

Toimitussihteeri: maj E Rannikko, PE-
koul-os, puh 625801/2328

Ilmoitukset: herra T Honkaniemi, Hki 53,
Säästöpankinranta 4 A 2, puh Hki/710 153

Taloudenhoito ja ilmoitusaineis-
to: rouva Irja Wonkka, Hki 17, Liisank 1,
puh Hki 12681/333

Kuvalaatat: Laattakeskus, Hki 18, Lönn-
rotink. 32 E, puh Hki/602 780

Osoitteen muutokset: Kadettikunta ry/rouva
Sirikka-Liisa Törmänen, Hki 12, Fredrikink
16 A 12, puh Hki/665739

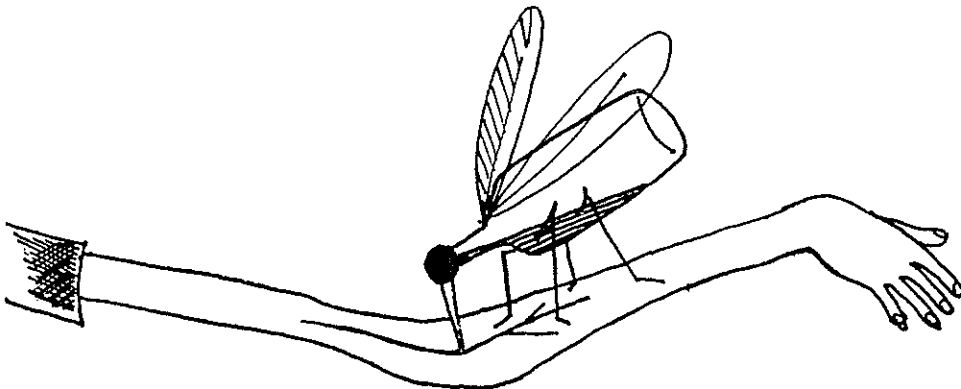
Tilauhinnat: 1/1 v 6,—, irtonumerot 1,50

Ilmoitusmaksut:

takakansi	600,—	sisäkannet	550,—
1/1 sivu	500,—	1/4 sivua	180,—
1/2 sivua	300,—	1/8 sivua	100,—
		rivi-ilmoitus	50,—

POSTISIIRTOTILI 30909

PIENI PISTO – PIENI VAIIVA

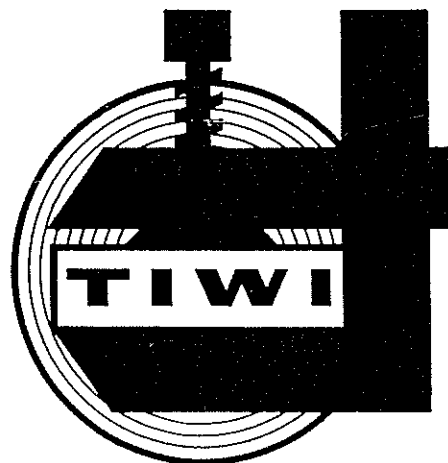

LIITY SINÄKIN VERIPALVELUUN

VEIKKAUS

**TIWI-lastulevyssä
on tasainen
työstöjälki**

TIWI-puuta parhaimmillaan

Ylellinen ei välttämättä Saab on r...

11111.

Saab 99 on ylellinen tekniikaltaan. Saab 99 on ylellinen ajo-ominaisuuksiltaan. Saab 99 on ylellinen tiloiltaan, sisustukseltaan, pienimmiltä yksityiskohdiltaan. Lisäksi Saab on auto, jonka suunnittelussa turvallisuustekijöille on pantu kovasti painoa. Todisteet puhu- koot puolestaan:

1. Ajovalojen pesulaite. Sade- ja kurasäällä tärkeä turvallisuusustekijä.
2. Valomuisti vakiovarusteena. Kun virta kytketään valot syttyvät — kun virta sammutaan valot sammuvat (lukit- tuanne valomuistin toiminta- taan).
3. Etu- ja takapää antavat asteit- tain myöten törmäyksen sat- tuessa vähentäen siten tasai- sesti iskun voimaa.
4. Kerrostuulilasi. Erikoisluja

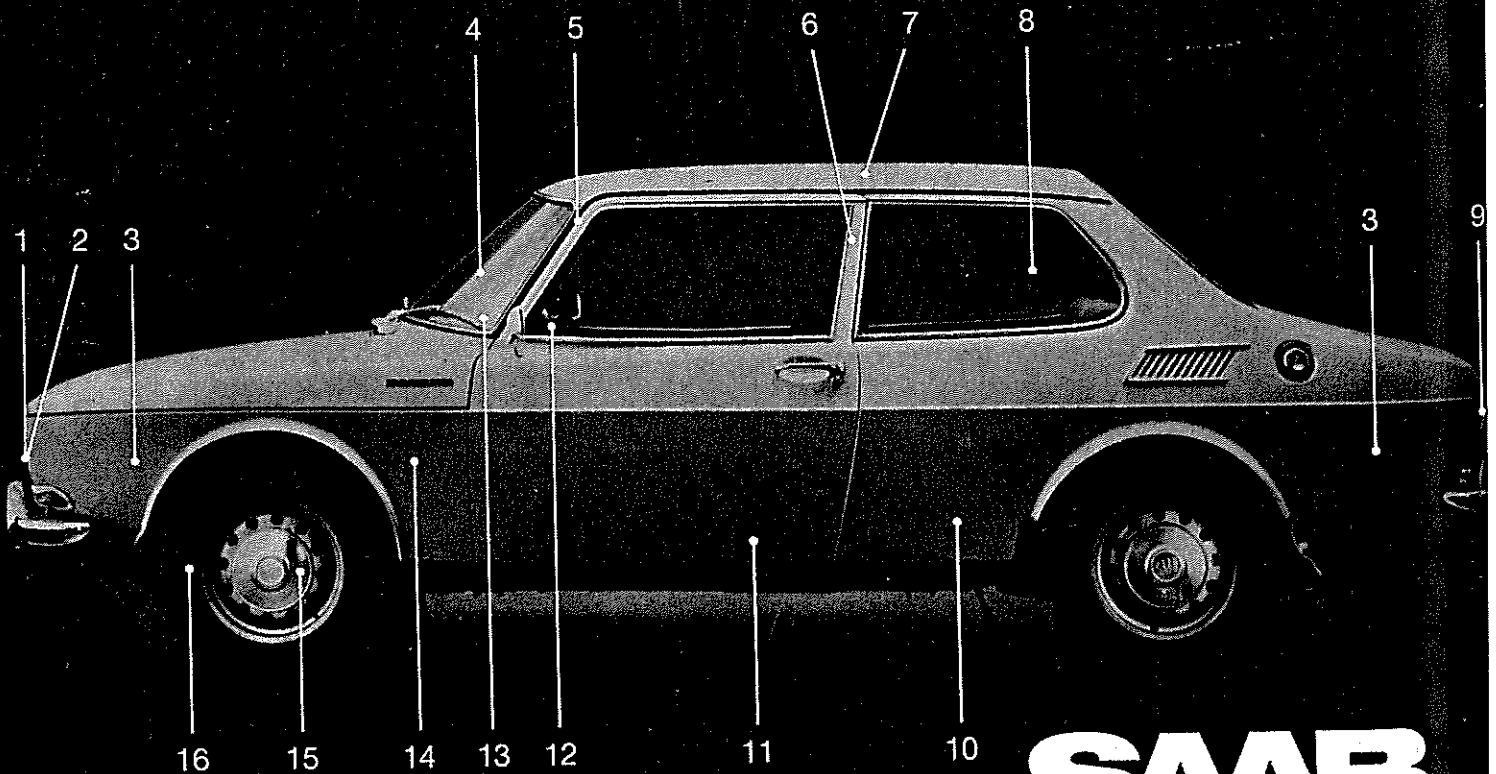
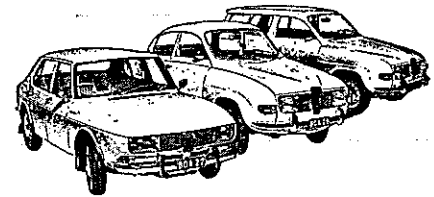
5. Edessä kaksinkertaiset kul- mapalkit.
6. Sivuilla teräksiset pystypalkit.
7. Jäykisteet katossa.
8. Huurteettomat ikkunat (par- haaksi väitetty lämmitys- ja ilmastointijärjestelmä).
9. Varoitusvilkkujärjestelmä. Tar- peen vaatiessa saadaan kaik- ki vilkut toimimaan yhtäaikai- sesti.
10. Täyshitsattu, itsekantava tur- vakori.
11. Lukitussalvat etuistuinten sel- känöissä.
12. Kokoonpainuva ohjausputki.
13. Kaikki sisäpinnat pehmustet- tu. Virta-avaimessakin kumi- suojuus.
14. Lähes kaksinverroin paksu- mat pellit kuin keskimäärin- muissa autoissa.

15. Levyjarrut ja jarrutehostin. Ristikkäinen kaksipiirijärjes- telmä.
16. Etupyöräveto. Eniten kuormi- tettu pyöräpari vetää ja pitää tiellä.

Siinä muutama näyttö Saab 99:n turvallisuudesta. Mutta jos todella haluatte tutustua tähän autoon, Teidän on parasta tehdä se hen- kilökohtaisesti. Tervetuloa.

Saabit myy

SCAN-AUTO
piiriedustajineen

SAAB